

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

*Benim naçiz vücudum elbet bir gün toprak olacaktır,
fakat Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır.*
Mustafa Kemal ATATÜRK

e-mail: ankaraagindernek@gmail.com
web sitemiz: <http://ankaraagindernegi.org>

EYLÜL - EKİM 2013

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Yayınıdır
Eylül-Ekim 2013 Yıl:27 Sayı:261-262
Baskı Tarihi: 13/11/2013

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına

Sahibi

Ahmet ÇETİN

Genel Yayın Yönetmeni

Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Yazı İşleri Müdürü

Mustafa Kamil ATEŞ

Yazı Kurulu

Mevlüt ÖKSÜZOĞLU-Samettin AKBAŞ -
Alper BİLGİN - Ahmet DEMİRKOL-Mehmet UĞUR
İletişim: **Ömer ÖZTÜRK**

Yönetim Merkezi:

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No: 41-2 A
Y.Ayrancı / ANKARA Tel: 0 312 426 75 90
Faks: 0 312 438 41 96

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,

PTT 101843 no.lu Çek Hesabı

T.C. Ziraat Bankası Ankara Yukarıyancı Şb.
IBAN No: TR26 0001 0008 3239 7751 6850 06
Hesap No: 39775168-5006
Yukarıyancı- ANKARA

İzin alınarak alıntı yapılabilir. Gönderilen
yazılar yayımlansın, yayımlanmasın iade
edilmez ve telif ücreti ödenmez. Dergide
yazının yayımlanması yazarın görüşünün
paylaşıldığı anlamına gelmez. Yazılardaki
fikirler yazarlarına aittir.

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın

Grafik-Tasarım

A. Fuat ATEŞÇİ

Armonia Reklam Ajansı

0 312 221 06 38

Baskı

HAS-SOY Matbaacılık Bas. Tas. Tan. Ltd. Şti.
İvedik O.S.B. Matbaacılar Sanayi Sitesi 1515.
Sok. E Blok No: 26 Yenimahalle - ANKARA
Tel: 0 312 341 59 94 / 384 03 04

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi muhabirleri
Ağın - **Suat UYANIK** • İstanbul - **Ahmet SAMUR**
İzmir - **Akın ERGÜL** • Malatya - **Sait YALÇIN**

Ön Kapak

Güncel Konular

Arka Kapak

Ağın Köprüsü

İÇİNDEKİLER

Türkiye Cumhuriyeti.....	3
Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR	
Ocak Köyü.....	5
Mustafa Kamil ATEŞ	
Alevilerin Düşkün Ocağı	6
Dursun ÖZDEN	
30 Ağustos 1922 Zaferi ve Önemi.....	8
Hüseyin BAŞDOĞAN	
Deprem de Önlem de Yanıbaşımızda	12
Ankara İnş. Müh. Odası	
Yöremizin Yaşanmış Hikayeleri	15
S. Selami TAŞBAŞI	
Memleketten Mektup Var.....	16
Ahmet SAMUR	
Döngel Ağın'a (Şiir).....	17
Ahmet SAMUR	
Gurbette Ağın'ı Yaşamak.....	18
Günernkan AYDOĞMUŞ	
Sürücü Eğitimi.....	19
Dr. Hasan YAĞAR	
Bir Kan Pıhtısı Felç.....	21
Derleme	
Yöresel Sözlük.....	22
Atasözleri.....	23
Sevgi Üstüne.....	23
Bedri Rahmi EYÜBOĞLU	
Fıkralar.....	24
Mehmet ORHAN	
Kısa Kısa Haberler.....	25
Evlenenler.....	28
Doğanlar.....	30
Vefat Edenler.....	31

TÜRKİYE CUMHURİYETİ...

Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

(29 Ekim 1923-29 Ekim 2013) tam 90 yılgeridekalmış... KiminegöreUZUN, kimine göre KISA sayılabilecek bir süre... **"Burası benim vatanım, başka gidecek yerim yok, ya kalırım, ya da ölürüm"** diyerek göğsünü siper etmiş kişiler yok artık aramızda, birer birer ayrıldılar aramızdan. Artık anılarını bile dinleyemez olduk. Yaşamadığın sürece, ben bilirim, ben empati yaparım demek boş... Ateş düştüğü yeri yakar diye boşuna söylememiş atalarımız. Ama savaşı bilmeyenlerin bugün bile savaş isteyebildikleri de malum... Yalnızca savaş isteyenler mi? Hayır. Osmanlı Devletini, Padişahı, şeriatı isteyenler de var... Sorun, 2013 lerde bunların varlığı değil, bu düşüncede olanların fikirlerini açıkça söylemek yerine, bu düzenin imkanlarından yararlanarak devleti ve milleti içten çökertecek illegal faaliyetlerde bulunmaları... Kuşkusuz bu kişilerin varlığında bizim de payımız yok diyemeyiz. Eğitememiş, öğretememiş, yanlış ve hatalı uygulamalarla yaşatamamışız CUMHURİYETİN AYRICAKLARINI diye de düşünmeliyiz.

Bildiğiniz gibi Padişah, şah, kral, hakan, imparator, sultan gibi tek kişiye dayalı yönetim sistemine "mutlakıyet" adı verilir.. Mutlakıyet yönetiminde egemenlik kayıtsız şartsız, tek bir kişidedir.

Mutlakıyet ile yönetilen ülkelerin bazılarında ülkeyi yöneten kişiye yardımcı olması için meclis kurulur, meclis üyeleri halkın isteklerini yöneticiye duyurur, uygun görüldüğü takdirde de bir yasa tasarısı hazırlardı. Bu yasa taslakları yönetici tarafından benimsendiğinde yasalardı. Bu yönetim biçimi ise "meşrutiyet"tir. Meşrutiyet yönetimlerinde meclisin yetkileri sembolik

düzeyde olabileceği gibi bir cumhuriyetteki kadar geniş de olabilir. Bilindiği üzere Osmanlı Devleti'nde de 1876 ve 1908 yıllarında olmak üzere iki kez meşrutiyet ilan edilmiştir ve İkinci Meşrutiyet'in ilanından 6 yıl sonra, 1914'te I. Dünya Savaşı başlamıştır. Dört yıl süren savaş, İttifak Devletleri ile birlikte olan Osmanlı İmparatorluğu'nun yenik sayılmasıyla sonuçlanmış ve maalesef hüküm sürdüğü 624 yılda kazanılan ve 36 Padişah tarafından yönetilen Osmanlı toprakları İngiltere, Yunanistan, Fransa, İtalya gibi devletler tarafından işgal edilmeye başlamıştır. Bu uygulamalar da bize gösteriyor ki, bir şeye sahip olmaktan, kazanmaktan daha önemlisi sahip olduğun şeyi koruyabilmek, sahip olduğun şeyi kaybetmemektir...

Vatan toprakları işgal altında, savaştan bitap düşmüş, yakınlarını şehit vermiş, ekonomisi çökmüş, moral ve motivasyonu adeta sıfırlanmış halk endişe içinde ve bir kurtarıcı beklemekte... İşte bu ortamda Mustafa Kemal Paşa 19 Mayıs 1919'da Osmanlı hükümeti tarafından, bölgede düzeni sağlaması için devletin bir gemisi ile Samsun'a gönderilmiştir. Ülkenin çoğu ilinde kongreler düzenlemiş ve **"Tek bir egemenlik var, o da milli egemenliktir. Millet in egemenliğini, yine milletin azim ve kararı kurtaracaktır."** ilkesiyle, yurdun her tarafından gelen ulus temsilcilerini 23 Nisan 1920 günü Ankara'da Büyük Millet Meclisi'nde toplamıştır. Meclis Mustafa Kemal Paşa'yı 'Meclis Başkanı' seçmiştir. Mustafa Kemal Paşa'nın önderliğinde Büyük Millet Meclisi, Türk Kurtuluş Savaşı'nı başlatmıştır

Mustafa Kemal Paşa, daha Erzurum

Kongresi sırasında, zaferden sonra hükümet şeklinin cumhuriyet olacağını söylemişti. 23 Nisan 1920'den beri Türkiye'yi idare eden Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümeti, millî egemenlik esasına dayanıyordu. Bu, adı konulmamış bir cumhuriyet yönetimiydi. 20 Ocak 1921 tarihli anayasada **“Hâkimiyet kayıtsız şartsız milletindir.”** deniliyordu. Bu, yeni rejimin ilân edilmemiş bir cumhuriyet olduğunu gösteriyordu. Cumhuriyet ilanının önündeki en büyük engel saltanattı. 1 Kasım 1922'de saltanatın kaldırılmasıyla bu engel aşıldı.

Millî Mücadele'nin zaferle sonuçlanmasında tarihî bir görev yapan birinci dönem TBMM üyeleri, yeni seçim kararı alarak dağıldı (1 Nisan 1923). Yeni seçimlerin yapılmasından sonra TBMM ikinci dönem çalışmalarına başladı. Yeni kurulan meclis, Lozan Barış Antlaşması'nı onayladı. Böylece millî bağımsızlık tam olarak gerçekleşmiş oldu.

23 Nisan 1920'de Türkiye Büyük Millet Meclisi açıldığı sırada yeni Türk devletinin adı henüz konulmamıştı. Hükümet, Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümeti adını taşıyor, meclis başkanı hükümet başkanlığı da yapıyordu. Bu sistem içinde devlet başkanlığı boş görünüyordu. Şimdi, yürürlükte olan siyâsî rejime uygun devlet şeklini bulmak zorunlu hâle gelmişti. Millî Mücadele Dönemindeki, olağanüstü şartların bir ürünü olan meclis hükümeti sistemi de artık işlemez olmuştu. Bu sistemde, Bakanlar Kurulunun her üyesi için ayrı ayrı oylama yapıldı. Bu durum ise hükümet kurulmasını zorlaştırıyordu.

25 Ekim 1923'te hükümetin istifasıyla bir bunalım ortaya çıktı. Bu olay Mustafa Kemal Paşaya, cumhuriyeti ilân etmek için beklediği fırsatı verdi. 28 Ekim 1923 akşamına kadar hükümetin kurulamaması üzerine, Mustafa Kemal Paşa, Çankaya Köşkü'nde arkadaşlarına “Yarın cumhuriyeti ilân edeceğiz.” diyerek fikrini açıkladı. O gece İsmet Paşa ile birlikte 1921 Anayasası'nın

bazı maddelerini değiştiren kanun tasarısını hazırladı. **“Türkiye Devleti'nin hükümet şekli cumhuriyettir.”** hükmünün yer aldığı tasarı üzerinde TBMM'de yapılan konuşmalardan sonra cumhuriyetin ilânı kabul edildi. **“Yaşasın cumhuriyet!”** sesleri arasında alkışlarla cumhuriyet ilân edildi (29 Ekim 1923).

Bundan sonra cumhurbaşkanlığı seçimine geçildi. Yapılan gizli oylamada 158 milletvekilinin tamamının oyunu alan Gazi Mustafa Kemal Paşa, TBMM tarafından yeni Türk devletinin ilk cumhurbaşkanı seçildi. Bunun üzerine kürsüye gelen Mustafa Kemal, yaptığı konuşmasını **“Türkiye Cumhuriyeti mesut, başarılı ve muzaffer olacaktır.”** sözü ile bitirdi. Böylece devletin adı ve rejimiyle ilgili tartışmalara son verildi. Devlet başkanlığı konusu çözüme kavuştu. Hükümetin kurulma şekli yeniden düzenlendi. Buna göre; cumhurbaşkanı başbakanı atayacak, başbakan da bakanlarını seçip cumhurbaşkanının onayına sunacaktı. Bu uygulamayla, meclis hükümeti sistemi yerine parlamenter rejime geçilmiş oldu. İlk hükümeti kurmakla İsmet Paşa görevlendirilmişti. Böylece Türk Milleti'nin tarihinde yeni bir devir açılıyordu.

Cumhuriyette, Atatürk'ün de söylediği gibi, egemenlik kayıtsız şartsız ulusundur. Ulus, kendini yönetme yetkisini, kendilerine temsil eden milletvekilleri aracılığı ile kullanır. Cumhuriyet yönetiminde, yurttaşın seçme ve seçilme hakkı vardır. Seçilen temsilciler, yasaları tasarlar ve yöneticileri ulus adına denetler. Ulus, seçimle yöneticileri seçebilir.

Ben inanıyorum ki, Türk milletinin yapısına en uygun idare şekli olan cumhuriyet rejimine sahip çıkmak ve onu yaşatmak, hepimizin başlıca vatandaşlık görevidir. Bize bu vatani miras bırakan, bu uğurda canını veren şehitlerimizi rahmetle anıyor, gazilerimizin önünde saygı ile eğiliyorum, kötü uygulamalarıyla cumhuriyeti gözden düşürmeye çalışanları da kınıyorum. Kalın sağlıcakla...

Ocak Köyü...

Mustafa Kamil ATEŞ

Bu yaz Beyelması (Hozakpur) Köy'ünde yaz tatilindeyken , Ağın'daki fırına göndereceğimiz etli patlıcan tava için farklı bir mekanda piknik yapalım fikri ortaya atıldı.Çeşitli öneriler sonunda, Ocak Köy'ünün manzarası ve çok güzel imar yapısı görülmeye değer bir yer olduğunu, bu yeri gören arkadaşlar tarafından övgüyle tavsiyede bulundular. bizde bu kadar övülen yeri görmeye karar verdik. K ö y ü m ü z e yaklaşık 20 km. uzaklıkta olan Ocak Köyüne hareket ettik. Arapkir yol ayrımından sonra

düz ovada ilerlerken sebze ve buğday ekili bahçelerin oluşturduğu, manzara güzel olmasına rağmen, Ocak Köy'ünün manzarası bir başka güzel.

Köy merkezinde, büyük bir taş bina, alt katında Türbeye gelen insanların kurbanlarını kesebileceği alan, yanında etlerin pişirilmesi için ocaklar, misafirlerin yemek yiyebileceği masalar, binanın üst katında ise Cem evi ve konaklayacak misafirler için misafirhane bulunmaktadır. Bu binanın hemen yanında Hıdır Abdal Sultan Türbersi, Kütüphanesi, Köy okulu, Güneş enerjisi ile suyu ısıtılan bir hamam, Spor Tesisi,Alışveriş Merkezi,Çocuk Parkı, Bilardo Salonu, Resim Galerisi, Helikopter Pisti, Oto park alanı, Taş Fırını, Asfalt Yollar. **Adı köy...** Ayrıca çağa ayak uydurmanın güzel bir örneği, yeni kurulmuş kamera sistemiyle köyün tüm sokakları, merkezi ve kendi evini bilgisayar yardımıyla Türkiye'nin her

tarafından izleme olanağınız var. Her sene pek çok sanatçının katıldığı kültür ve müzik şenlikleri düzenlediklerini de unutmayalım. Şenliğe tüm Türkiye'den katılan binlerce insan bu beldeye gelmektedir. Böylesine büyük organizasyonları gerçekleştirmek pek kolay olmasa gerek. Bu tesislerin büyük bir kısmını kendi köylülerinin yaptıkları maddi yardımlarla gerçekleştirilmiş. Bu arada Köy ve Ağın derneklerinin karşılaştıkları maddi zorluklar, hemşerilerimizin isteksizlikleri aklıma geldi.

Köy'den birine piknik yapmak için bir yer önermesini söylediğimizde,bizi köyün dışında bir çeşme başına götürdü. Başka bir isteğimizin olup olmadığını sorduktan sonra yanımızdan ayrıldı. Köy'de market bulunduğunu aradığınız pek çok malzemeyi buradan temin edebileceğimizi söylemeyi de ihmal etmedi.Teşekkür ederek adamı uğurladık. Çevremize baktığımda, çeşme, masa, banklar tertemiz, çok şaşırdığım bir ortam... Lavabonun yanında tertemiz sabunlar, el silmek için tertemiz havlular, bulaşık yıkamak için deterjan ve bazı malzemeler düzenli bir şekilde yerleştirilmiş bizi bekliyor. O temiz ve düzenli çevreye hayran olmamak mümkün değil. 1600 metre yüksekliğe kurulmuş piknik yerinden çevreye baktığımızda eşsiz doğa güzelliği, Güney'de Keban Barajı gölü,doğumuzda Munzur Dağları,batıda ise Göl Dağlarını görebilirsiniz.

Çok yakın çevremizde,bu kadar organize olmuş, köyüne sahip çıkan insanların bulunduğu bir toplumun, bizlere örnek olacağı düşünüyorum., Böylesine güzelliklerle donatılmış, çevremizin tek Alevi Köyünü Ağın'lı hemşerilerimize tanıtmak için, elimize geçen Dört Mevsim Gezi Dergisin de Gazeteci Dursun ÖZDEN tarafından yazılmış ve fotoğraflanmış olan Ocak Köy'ünü tanıtan **'Alevilerin Düşkün Ocağı'** başlıklı yazıyı sizlere sunmak istiyorum.

Alevilerin Düşkün Ocağı...

Dursun ÖZDEN

Hacı Bektaşî Veli'nin öğrencisi ve Karaca Ahmet Sultan'ın oğlu Hıdır Abdal Sultan 1261'de Karaman'dan düşmüş yola; Fırat'ın kollarından Karasu'nun geçtiği yerlerden geçip Ağın platosunda 1600 rakımlı bir tepede “düşkün ocağı”nı kurmuş.

Erzincan'ın Kemaliye ilçesine 35 kilometre ötede Ocak köyü, o günden bugüne başı karlı Munzur'a bakar durur; Ocaklılar da semaha durur.

Ocak, Kemaliye'nin tek Alevi-Bektaşî köyü. 80 hanenin 80'i de çağdaş insanların ocağı.

Ocak Köyü'nde bir konak

Ruhi Su'nun “su kadar aziz” sesinden Pir Sultan Abdal türkülerinin eksik olmadığı bir köy.

Köyün elektrik direklerinden birinde bir tabela dikkatinizi çekiyor. Apçağa köyünden bir şair Ocak köyü için bir şiir yazmış. Apçağalı şairin adı Ahmet Kutsi Tecer! Dizeleri okuyunca şaşıırıyorsunuz:

**“Orda bir köy var uzakta
O köy bizim köyümüzdür
Gezmesek de, tozmasak da
O köy bizim köyümüzdür.”**

Köyün sokaklarında gezerken muhtar Ali Güre, “İnsan köşe yastığı değil, sosyal bir varlıktır” diyor, işte o zaman anlıyorsunuz ki bu köy bizim köyümüz...

İnsan sosyal bir varlık olunca, köyde bile olsa kütüphane kuruyor; müze açıyor; çocuk parkı, otopark yapıyor; anıt ağacını korumaya alıyor; konukları için konukevi işletiyor; aşevi, hamam, fırın, market açıyor. Ocak köyünde kütüphane, müze, çocuk parkı, otopark, konukevi, aşevi, hamam, fırın, market var; üstüne bir de helikopter pisti var.

Cemevi var, Bektaşî Tekkesi var, Hıdır Abdal Türbesi var, şehitlik var.

Ocak köyünün tekkesi ki, Mustafa Kemal Atatürk, Cumhuriyet devrimlerini yapar, tekke ve zaviyeleri kapatırken bu tekkenin açık kalmasını istemiş; çağdaşlık yolunda Bektaşî kültürünün katkısına inanmış. Bugün Ocak köyündeki Kültür Merkezi'nin girişinde Atatürk'ün, Hacı Bektaş Veli'nin, Hazreti Ali'nin büstleri karşılıyor bizi.

İnsanı köşe yastığı gibi görenleri de görmüş Ocak köyü...

Ağızına Atatürk'ün adını, eline İslam'ın kutsal kitabını alarak siyaset hatta orgeneral Kenan Evren gibi darbe yapanlar, devri iktidarlarında, gelip büyük bir cami yaptırmışlar köye. Uzun bir minare dikmişler; şerefenin çevresine hoparlör dizmişler.

Ama bugün ne imamı var caminin ne de cemaati.

Köydeki kütüphane dolup taşıyor; cami bomboş duruyor. İnsan bir kez sosyal varlık olunca, bir daha asla köşe yastığı olmuyor.

Köyün ahşap evleri, oyma işçiliğiyle ünlü. Kapı tokmakları ise oymalar kadar ünlü.

Ocak Köyü Müzesi

Evler ahşap olunca yangın tehlikesi var demektir.

Ama insan sosyal varlık olunca önlemini alacaktır.

Yer altı karızlarıyla beslenen tarihi yangın çeşmeleriyle donatmışlar köyü.

Karız deyince Kaynak Yayınları'ndan çıkan "Uygur Karızlarına Yolculuk" kitabımı paylaşmak isterim. Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuzey batısında, Orta Asya'nın tam ortasındaki Sincan - Uygur Özerk Bölgesi'nde yaşayan Uygur Türkleri, yerin altındaki suyu, yerin altındaki tünellerle taşıyıp kullanıyordu. İlginç bir gelenek daha vardı Asya'nın ortasında; Uygur Türkleri kız çocuklarının adının sonuna "gül" eki takıyor Arzugül, Badegül diyordu. Erkek çocuklarının adının sonuna ise "can" eki takıyor Alican, Tursuncan diyordu. Her hafta yapılan iş ve dost toplantılarına "cem" diyordu. Cem sonrası, sazlı ve sözlü eğlence yapılıyor; "Ejderha Dansı" ve "Şaman Dansının ardından "Semah" dönülüyordu. Anadolu Bektaşiliğinin köklerinin Orta

Asya'ya dayandığı gerçeği, bir kez daha kanıtlanmış oluyordu.

Kemaliye'nin Ocak köyündeki Sultan

Hıdır Abdal etkinliklerinde de aynı kültür sürüyor.

Haydi, şimdi dans başlıyor. Anadolu ateşi alevinde semah dönelim... El ele, yan yana, döne döne, dans edelim... Ocak'ta, Hıdır Abdal'ın Düşkün Ocağı'nda yüreğimizin kızgın korunda çeliğe su vermenin tam zamanı...

Ocak başında, kutsal şarap ve ney eşliğinde sevgimizi sebil eyleyip, tüm kirliliklerden ve kötülüklerden arınıp, içsel dünyamıza yönelerek, içimizdeki pozitif enerjiyi tüm insanlığa ve evrene savuralım...

Barış, özgürlük ve sevgi hep yaşasın diye...

Dostlukla...

30 AĞUSTOS 1922 ZAFERİ VE ÖNEMİ

Hüseyin BAŞDOĞAN

“Bilmeyen kalmamıştır ki: Ulusumuz, egemenliğini eline aldığı gün, en karanlık yoksulluğun, en derin uçurumun kıyısında idi. Bütün güçleri yıpranmış, bütün savunma araçları elinden alınmış, kutsal varlıkları saldırıya uğramış, pek acıklı bir durumda idi. Bütün bunları hiçe sayarak varlığını ve bağımsızlığını kurtarmaya karar verdi. Bu kararını başarıya ulaştırabilmek için kendine bir toplu davranış, bir belirli erek seçmesi gerekiyordu. Ulusun bütün varlığı ile, bütün inanıyla, canını dişine takarak o yolda birlikte yürümesi ve er geç başarıya ulaşması gerekti. İşte baylar o erek bu yerd, burasıydı. Umulan ve istenen başarı, işte burada kazanılan zaferdi.” (Atatürk’ün 30 Ağustos 1922’de kazanılan Büyük Zafer’in 2. yıldönümünde 1924 yılında Dumlupınar’da yaptığı konuşmadan alıntı)

Ulusların yaşamlarında varoluşlarını simgeleyen zaferler vardır. Ulusun devamlılığını sağlayan, bağımsızlığını geleceğe taşıyan bu zaferlerdir. Böyle zaferler, o ulusun coğrafyasını değiştirir; ulusa güç kazandırır. 30 Ağustos Zaferiyle Türk ulusu, bağımsızlığına, özgürlüğüne kavuşmuştur. Bu zafer, ezilen, sömürülen doğu ülkelerine örnek olmuştur.

Çin basını, ***“Atatürk, saldırganları yurttan nasıl ruhla ve ne gibi araçlarla püskürttüğünü bize göstermek yoluyla ulusal kurtuluşun yöntemini öğretmiştir. O’nun düşüncü ve tutumunun yüreklerimizde her an canlı kalacağını, ulusal uğraşlarımızda bize güç ve destek olacağını düşünerek avunabiliyoruz.”*** diye yazmıştır. (Ozankaya, 1994, s. 109.) Birçok ulus, Atatürk’ün saldırganları yurdundan nasıl attığını görmüş; O’nun yolunu izleyerek bağımsızlığına kavuşmuştur. Bu zaferle Türk

ulusu varlığını korur, toplumsal bilince ulaşır.

30 Ağustos 1922’nin temeli, 19 Mayıs 1919’da Samsun’da atılır. ***(1919’da Samsun’a Mustafa Kemal yerine Enver Paşa’nın ayak bastığını bir tasarlayınız. Türk tarihinin gidişi başka türlü olurdu.)*** (Atay, 1999, s. 9). Bu tarih bir bakıma Mustafa Kemal’in doğum tarihidir. Kendisine de sorulduğunda, bu tarihi söyler. Bu tarihte başlar ulusal savaş. Bu tarih, Anadolu insanının silkinişi, uyanışı düşmana karşı koyma tarihidir. Bu tarih, Türklüğün yeniden doğuşu, kendine gelme tarihidir. Bu tarih, demokrasinin Anadolu’da filizlendiği tarihtir.

8 Temmuz 1919’da ordudaki görevinden ayrılan Mustafa Kemal, 23 Temmuz 1919’da Erzurum, 4 Eylül 1919’da da Sivas Kongrelerini toplayarak ülkemizi düşmandan temizlemenin planını, kongre üyelerine anlatır. Bu kongrelerde, ABD’ye ya da başka bir devletin egemenliğine sığınmak isteyenler vardı. Mustafa Kemal, bağımsızlıktan yanaydı. Sivas ve Erzurum Kongreleri’nin amacı, ulusu kadercilikten kurtarmak, düşmana karşı savaşma bilincini aşılacak; özgürlük, bağımsızlık yolunu açmaktır. Çünkü Mustafa Kemal, tutsaklığın Türklüğün yapısına aykırı olduğunun bilincindedir. İnsanca yaşamak için yapılır İnönüler, Sakaryalar, Dumlupınarlar... Anadolu insanı, tüm varlığını ortaya koyarak 30 Ağustos 1922’de zaferin yolunu açar. Bir İstanbullu anı defterine şunları yazdı: ***“Hastalık, parasızlık, acı, düşmanlık, gelecek kaygısı, her şey, her şey unutuldu. Her yer çılgınca sevinen mutlu insanlarla dolu.”*** (Turgut Özakman, Cumhuriyet, s. 15)

Türklüğün ve Türkiye Cumhuriyeti’nin varoluş zaferini, ***Andrew Mango*** “Atatürk”

adlı yapıtında şöyle dile getirir: *Anadolu'daki Türk ve Yunan ordularının gücü hemen hemen eşitti. Yunanlılar 225.000 askerine karşılık Türk ordusunda 208.000 asker bulunuyordu. Ama Yunanlılar daha iyi donanımlıydı. Türk ordusunun ise iki avantajı vardı; ağır silahlarının sayısı fazlaydı ve süvari birlikleri Yunanlılara oranla daha güçlüydü.* Yunan ordusu Marmara Denizi kıyısında Gemlik'ten başlayıp Eskişehir, Kütahya ve Afyonkarahisar'daki mevzilere kadar uzanan, oradan da güneybatıya dönüp Ege Denizi'ne doğru Menderes Irmağı boyunca ilerleyen böylelikle Kuzeybatı Anadolu'nun tümünü çevreleyen 400 mil uzunluğundaki bir cepheyi savunmaya çalışacaktı. General Hacıanestis, üç kolorduya ayrılan Yunan ordusuna İzmir limanında demirli bir savaş gemisindeki karargahından komuta etmekteydi. İsmet Paşa'nın Batı Cephesi karargahında hazırlanan plan, Afyon yöresini tutan Yunan güçlerine güneyden saldırarak, büyük bölümünün birbiriyle temasını kesmeyi amaçlıyordu Türkler, 2000 metre yüksekliğindeki Kocatepe'yi tutmuşlardı. Yunan cephesinin en güçlü noktasına yapılacak saldırı için son derece cesur bir plan hazırlanmıştı. Öne sürülecek olan Nurettin Paşa'nın 1. Ordusu, daha kuzeydeki Yakup Şevki Paşa'nın 2. Ordusundan takviye edilecekti.

Mustafa Kemal, 17-18 Ağustos gecesi yola çıktı, 20 Ağustos'ta Akşehir'deki karargahına ulaştı. Yolculuk, gizli tutuldu. 21 Ağustos'ta başkomutanın Çankaya'daki evinde bir çay partisi düzenleneceği ilan edilmiş, Konya'daki postaneye kesin sansür uygulanmaya başlanmış; ordunun tüm hareketleri gece karanlığına alınmış ve kazanılacak başarıların pek fazla vurgulanmamasına karar verilmişti. (Andrew Mango, Atatürk, s.328-330)

1922 yılı Ağustos'u'na kadar, hazırlıklar tamamlandı. Güneydeki Türk birlikleri, büyük bir gizlilik içinde Batı cephesine kaydırıldı. İstanbul'daki cephane depolarından silah ve cephane kaçırıldı. İtilaf Devletleri tarafından tahrip edilerek kullanılmaz hâle getirilen

toplar onarıldı. Yeni silâhlar satın alındı. Ordumuza taarruz eğitimi yaptırıldı. Bu hazırlıklardan sonra, Gazi Mustafa Kemal'in başkomutanlığını yaptığı ordumuz, 26 Ağustos 1922'de düşmana saldırdı. Bir saat içinde düşman mevzileri ele geçirildi. 30 Ağustos'ta düşman çember içine alındı. Sağ kalanlar esir alındı. *Esirler arasında Yunan Başkomutanı Trikopis de vardı.*

Türk tarihinin dönüm noktalarından biri olan Sakarya Savaşı'ndan sonra, büyük bir taarruz için 6 Haziran 1922'de genel taarruz hazırlıkları başlatıldı.. Orduya gizlice taarruz için hazırlanması emri verildi. Mustafa Kemal Akşehir'de komutanlarla toplantı yaptı. Toplantıda 26 Ağustos taarruz günü olarak belirlendi. Taarruz Afyon'un güneyinden Dumlupınar yönüne doğru baskın şeklinde başlayacak ve sonra da meydan savaşına dönüştürülerek düşman kuvvetleri tümüyle yok edilecekti. Türk ordusu Yunan cephesinin en güçlü direnen kesimine saldıracaktı

General Hacıanesti, Yunan Küçük Asya Ordusu'nun başına getirildiğinde Büyük Taarruz kaderini etkileyecek iki karar aldı. Bunlardan ilki, 1. Kolordu komutanına, yedekteki 2. Kolordu'ya savaş durumunda emir verme yetkisini kaldırması; diğeri ise 1.Kolordu'nun normal düzeninde kendi yedeğinde olan tümenleri de cephe hattına yayarak Trikopis'i tamamen desteksiz bırakmasıydı... Savaş durumunda iletişim yetersizliği ve zamanın sınırlılığı da düşünüldüğünde çok yanlış bir karar olduğu daha sonra açığa çıkacaktı

“Türk topçularının isabetli atışları Mustafa Kemal'i sevindirdi. Akşama doğru Türk birlikleri önemli kazançlar elde etmişler,ama Yunan hatları yarılmamıştı. Mustafa Kemal, 57.Tümen Çiğiltepe'yi alamayınca tümen komutanı Albay Reşat'tan bir açıklama istedi.Reşat, yarım saat içinde tepeyi ele geçirmeye söz verdi. Mustafa Kemal, tümen karargahını ikinci kez aradığında, Reşat'ın intihar notu kendisine iletili.”Yarım saatte size o mevzii almak için söz verdiğim halde,sözümü yapmamış

olduğumdan yaşayamam” (Andrew Mango, Atatürk, s.329) Beş dakika sonra mevzii ele geçmiş; ama komutanına verdiği sözü yerine getiremediği için canına kıyan Reşat Çiğiltepe yoktu artık. Bu ülke, ülkesi için canını vermekten çekinmeyen askerlerin kararlı ,cesur davranışlarıyla düşmandan temizlenerek bağımsızlığına kavuştu. Bizler, Reşat Çiğiltepeleri unutsak bu ülkede huzurlu, mutlu, özgür yaşama gücünü kendimizde bulamayız.

Sincanlı Ovası’nda mevzilenmiş Yunan topçularının şiddetli ateşiyle başlayan taarruz, öğlene doğru yavaşlamıştır. Tınaztepe’deki Yunan karşı taarruzu karşısında Türk kuvvetlerinin geri çekilmesiyle akşam saatlerinde bir denge oluşmuştur. Daha sonra 2. Türk Ordusu’nun özellikle 2. Yunan Kolordusu’na şiddetli taarruzları ,bu kolordu kuvvetlerinin 1. Kolordu’ya daha fazla destek verememesine neden olmuş; düşmanın güney cephesi sarsılmıştır.

Türk 2. Kolordusu’nun 26 Ağustos sabaha karşı 4:30 da başlaması planlanan taarruzu, sis nedeniyle ancak 5:30 da başlayabilmiş, yarım saat süren çok yoğun bir bombardıman ile Yunan ön hat mevzileri büyük yıkıma uğratılmış, topçu gözetlemesi ve makineli tüfek mevzileri iş göremez duruma getirilmiştir. 6:00 da başlayan piyade taarruzu, kısa sürede gelişmiş, Tınaztepe, Belentepe, Kalecik Sivrisi’nin ele geçirilmesi ile sonuçlanmıştır. Öte yandan yarma bölgesinin batısında Türk Kolordusu’nun , düşmanın İzmir-Uşak bağlantısını kesmesi, cephe gerisinde büyük kargaşaya yol açmıştır.

Çarpışmanın ikinci günü, 27 Ağustos’ta durum tümüyle değişmiş, **Albay Kemalettin Sami** komutasındaki 1.Ordu’nun 4. Kolordusu Yunan hatlarını yarıp Erkmantepe’yi ele geçirmiştir. Aynı zamanda **Fahrettin Paşa**’nın süvarileri, dağların arkasından bir yol bulup Yunanlılar’ın gerisine ulaşmasıyla **Trikoupis** komutasındaki Yunan 1.Kolordusu Afyon’a doğru kaçmak zorunda kalmış; kaçarken malzemelerinin büyük bir bölümünü de geride bırakmıştır.

Trikopis, bu durumda tek şansının bütün yedekleriyle Kalecik Sivrisi

(Belen Tepesi) yönünde bir gece taarruzu yapmak olduğunu düşünmüştür. Ancak, Türk taarruzunun 27 Ağustos sabaha karşı Tınaztepe, Erkmantepe ve Kurtkaya Tepesi’ni düşürmesi, Yunanlılar’ın 4. Piyade Tümeni’nin dağılmasına neden olmuş; 1. Piyade Tümeni’nin de ağır kayıplarla geri çekilmesi Yunan cephesinin 27 Ağustos öğlen saatlerinde tamamen çökmesine yolaçmıştır. Cephenin hiç beklenmedik bir şekilde çökmesi, Yunan 1. Kolordusunu ikiye bölmüş, kuşatılmamak için, İzmir yönünde bir geri çekilme yerine ulaşım altyapısı yetersiz kuzeybatı yönünde çekilmekten başka olanak kalmamış, Yunan 1. Kolordu karargahı, 4. Tümen’in kalıntıları, 5. ve 12. Tümenler, 2. Kolordu birlikleri Afyon-Döğler hattını bırakarak İlbulak Dağı civarına çekilmiştir. Diğer tarafta kalan General Frangou komutasındaki iki. tümen batıya doğru öylesine hızlı kaçtı ki 1.Kolordu’yla iletişimleri kesildi. Takviye birlikleri İlbulak hattında da duramayarak, Dumlupınar’a çekilmeye devam etmiş; böylece Yunan ordusu içindeki yönetim bütünlüğü bozulmuştur.

28 - 30 Ağustos’ta, Türk birlikleriyle çekilen Yunan birlikleri arasında yer yer şiddetli çatışmalar çıkmış, Yunan birliklerinin Türk kuvvetlerinin hücumundan kurtulamaması, mevzi almalarına engel olmuştur. Ayrıca, 3. Kolordu’yla geri çekilen Yunan birliklerinin arasında açılan boşluktan içeri dalan 2. Türk Ordusu birliklerinin kuzeyden çevirme yapması Yunan ordusunun ana parçası olan 1. ve 2. Kolordu birliklerinin Murat Dağı eteklerinde bozulmasına yolaçmıştır. 30 Ağustos günü akşam saat 19:30’a kadar süren bugün” **“Başkomutanlık Meydan Muharebesi”** olarak bilinen büyük çarpışmalarda Yunan birlikleri yenilip dağılmıştır. Bu muharebede Yunan 4. ve 12. Tümenleri tamamen, 5. ve 9. Tümenlerinin bir bölümü yok edilmiştir.

Savaş alanında yapılan incelemelerde her iki kolordunun neredeyse bütün malzemesi, 4000 ölü, 10.000’e yakın tutsak saptanmıştır. 22 gün süren Sakarya Savaşı’nın Yunanlılar’a yaklaşık 5000 ölüye mal olduğu düşünülürse bu savaşta bir günde verilen kaybin büyüklüğü daha iyi anlaşılır.

General Trikopis ve kurmaylarının bir kısmı ile 10.000 civarında asker Kızıltaş vadisinden gece karanlığında kaçmayı başarmış; ancak 2-3 Eylül'de Murat Dağı'ndan Banaz Ovası'na inen iki Yunan Kolordusu'nun komutanları olan Trikopis ile Dighenis tuzaga düşürüldüklerini fark ederek teslim oldular. Bir Türk yüzbaşı, onları teslim aldı.. ***Bundan sonrasında savaş tamamen bir kaçma kovalamaya dönmüş, 9 Eylül'de Türk Ordusu İzmir'i düşmandan kurtarmış. Büyük Taarruz'un başarı ile sonuçlanmasının ardından kaçan düşman askerleri İzmir'e kadar takip edilerek 9 Eylül 1922'de İzmir'in de kurtarılması ile yurdumuz tamamen düşmanlardan temizlenmiş oldu.***

(Türk askeri sırtında çantası, silahıyla, bir taraftan da yoklukla savaşıyor on günde İzmir'e girmiştir.) 17 Eylül'de kalan Yunan birliklerinin Bandırma'dan tahliyesiyle savaş son bulmuştur.

Savaşın Sonuçları

– İzmir'e girişimiz, zaferin çabukluğu, geniş ve kesin neticeleri bütün dünyada büyük hayret, psikolojik ortam yaratmıştır. (İnönü'nün Hatıraları, 1998, s.13)

– Bu savaşta Yunan Ordusu 70.000 'den fazla askerini kaybetmiştir. Türkler, 13 000 civarında şehit, 35 000 yaralıydı. (Özakman, 464-5) Her iki tarafın sivil kayıpları üzerinde herhangi bir istatistik bulunmamakla birlikte Batı Anadolu'nun büyük ölçüde harap olması maddi kayıplar hakkında bir fikir verebilir.

– Meydan savaşından sonra, çevreyi gezen Mustafa Kemal Paşa, düşmanın ağır yenilgisini, savaş alanında bıraktığı silah, cephane ve savaş malzemesini, ölülerini, sürü sürü tutsağın kabilelerle geriye götürülmesini gördükten sonra çok duygulanmış ve yanındakilere, ***"Bu manzara insanlık için utanç vericidir. Ama biz burada vatanımızı savunuyoruz. Sorumluluk bize ait değildir"*** demiştir.

– Mustafa Kemal Paşa'nın Anadolu hareketi üzerindeki önderliği bu zaferle pekişmiş, böylece zaferden sonra kurulacak olan

siyasi düzenin temelleri atılmıştır. (1922 yaz aylarında Büyük Millet Meclisi'nde Mustafa Kemal aleyhine başlatılan muhalefet hareketinin zaferden sonra etkinliği kalmamış, Mustafa Kemal Paşa tüm ülkede "kurtarıcı" olarak benimsenmiş; liderliği pekişmiştir).

– Zafer, Yunan işgaline son vererek Kurtuluş Savaşının kesin bir askeri sonuca ulaşmasını sağlamış, barış yolunu açmıştır. Böylece Türk tarafı Lozan'a önemli bir diplomatik avantajla katılmış, askeri durumun barış görüşmelerinde aleyhte pazarlık kozu olarak kullanılması önlemiştir

– Zaferle Anadolu düşmandan temizlenmiş; Türklük yok olmaktan kurtulmuş, varlığını kanıtlamıştır. 29 Ekim 1923'te kurulan Türkiye Cumhuriyeti'yle yeni bir dönem başlamış; padişahlık tarihe karışmış, Cumhuriyet çağdaş dünyadaki yerini almıştır. Cumhuriyet'le laik, sosyal bir hukuk devleti kurulmuş; bu çerçevede devrimler başlatılmış; bu devrimler toplumun büyük bir kesimince benimsenerek yaşama geçirilmiş; ancak şeriat, tarikat yanlıları karşı devrim için çalışmalarını sürdürmüşler, Mustafa Kemal'in aydınlık yolunu kapamaya, karartmaya çalışmışlardır.

– Ezilen, sömürülen ülkeler, Zafer'den örnek olarak bağımsızlık savaşlarını başlatmışlardır.

– ***"Eğer sosyal olayları durdurma olanağı bulunsaydı, Atatürk'ün Milli Mücadele girişimi durdurulurdu. O zaman ya Orta Anadolu'nun birkaç ili üzerinde bir Osmanlı Hanlığı (yarı sömürge olarak) can çekişmesini sürdürür ya da Türkiye'miz bağımlı bir devlet olurdu".*** (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Yol Kesen Irmak, s.159)

Türk'ün olağan üstü gayret ve gücünü tüm dünyaya göstermiş olması açısından büyük bir öneme sahip olan 30 Ağustos Zaferi, ulusal bir bayram olarak her yıl büyük bir coşkuyla kutlanmaktaydı; ne yazık ki son yıllarda gurur ve övünç kaynağımız olan bu bayramlar unutturulmaya çalışılarak ulusal bilinç köreltilmektedir.

DEREM DE ÖNLEM DE YANIBAŞIMIZDA!

Ankara İnşaat Mühendisleri Odası

Türkiye bir deprem ülkesidir. Topraklarının ve nüfusunun büyük bir bölümü deprem tehlikesi altındadır. Anadolu coğrafyası 1900'li yılların başından günümüze otuza yakın büyük ölçekli deprem meydana gelmiş ve resmi kayıtlara göre 100 000 civarında insan hayatını kaybetmiştir.

Ülkemizin 'büyük trajedi' adı verilen büyük depreme gün be gün yaklaştığı bilinmektedir.

Dünyanın oluşumunda bu yana depremler yaşanmıştır; bundan sonra da yaşanacaktır. Yapılması gereken, deprem gerçeğini kabul etmek ve bu gerçekle yaşayabilecek önlemleri almaktır. Başta mühendislik bilimi olmak üzere, bilimsel ve teknolojik gelişmeler depreme karşı önlem alınabileceğini, depremin yıkıcı etkisini azaltılabileceğini göstermektedir. Bunu başarmış ülkeler vardır; büyük depremler yaşanmış ancak insanların burnu dahi kanamamıştır.

Bırakalım büyük depremleri ne yazık ki küçük ölçekli depremler bile ülkemizde hayati tehlikeye ortaya çıkaracak sonuçlara yol açmaktadır.

Türkiye toplumu, depremin yol açtığı yıkımdan değişik düzeylerde etkilendi. İnsanlarımız canından çok sevdiği yakınlarını yitirdi; malını mülkünü kaybetti; ülke ekonomisi ağır hasara uğradı. Her deprem toplumsal hafızamıza kazındı ve bütün olumsuz sonuçlarıyla orada kaldı.

Sorumluluğunu yerine getirmeyen, gerekli önlemleri almayan, depremi gerçeği ile yaşama konusunda eğitmeyen siyasi iktidarlar depremi kader gibi algılatmaya çalıştı.

Deprem bir doğa olayıdır, ancak depremin yıkıcı sonuçları kader değildir. Çaresiz değiliz. Depremi bir doğa hareketi sınırında tutabiliriz.

Hepimize düşen görevler var; hayatımızı kurtarmamızı sağlayacak temel bilgilere sahip olabiliriz

İnsan hayatı bizim için her şeyden çok değerlidir.

Depreme dayanıklı yapı nedir?

Mühendislerce doğru tasarlanan, projede öngörülen miktar ve kalitede yapı malzemesi kullanılan başından sonuna kadar yasa ve yönetmeliklere uygun olarak denetlenen, inşaat sürecinde çalışan herkesin eğitilmiş olduğu, fen ve sanat kurallarına uygun olarak inşa edilen yapıdır.

Binada taşıyıcı sistem ne demektir?

Bir yapının dış etkenlere güvenlik içinde karşı koyabilmesi için oluşturulan betonarme elemanlarının tümüne taşıyıcı sistem denir. Bu betonarme elemanlar genel olarak döşeme, kiriş, kolon, perde ve temel olarak adlandırılır.

Depremde her binada hasar meydana gelir mi?

Küçük şiddetteki depremler hasarsız atlatılabilir. Şiddetli ve çok şiddetli depremler etkisi altında can kaybına yol açmayacak derecede hasar beklenilebilir.

Deprem Sırasında Paniğe Kapılmayın !

Evimin depreme dayanıklı olup olmadığını nasıl anlarım? Bu konuda en doğru yardımı kimden alabilirim?

Binanızın incelenmesi İnşaat Mühendisleri Odası'na belgelendirilmiş bir inşaat mühendisi tarafından yapılmalıdır.

İnşaat Mühendisi;

- Yapının oturduğu temel sistemini
- Taşıyıcı betonarme elemanların yapıyı taşıyacak yeterlilikte tasarlanıp tasarlanmadığına ve yerinde kullanıp kullanmadığına
- Taşıyıcı betonarme elemanlarda çatlak olup olmadığını inceler.

Performans analizi yaparak deprem etkisi altında göstereceği davranışı belirler ve gerekmesi halinde betonarme taşıyıcı elemanları güçlendirir.

Daha önce olmuş depremlerde hasar görmeyen bina depreme dayanıklı mıdır?

Depremlerde yapı hasarını etkileyen pek çok değişken vardır. Dolayısıyla yapı, bu konuda Meslek Odasınca belgelendirilmiş inşaat mühendisleri tarafından incelenmeden bu soruya 'evet' demek mümkün değildir.

Depremde pencerelerden uzak durun ve dışarı atlamayın!

Evimizdeki bazı taşıyıcı sistem elemanlarını kesmek veya duvarları yıkıp yer kazanmak deprem güvenliği açısından sorun yaratır mı?

Taşıyıcı sisteme ait betonarme elemanlar (perde, kolon, kiriş) asla kesilmemeli, kırılmamalı veya delinmemelidir. Duvar yerlerini değiştirmek de deprem davranışını olumsuz etkileyeceğinden uzak durulmalıdır.

Konut olarak yaptığımız binayı dershaneye dönüştürmek istiyoruz deprem açısından herhangi bir sorun yaratır mı?

Binaların mühendislik hesapları, öngörülen kullanım amacına göre yapılmaktadır. Kullanım amacı değiştiği takdirde projesinde öngörülen hesaplamalar da değişecektir. (Örneğin; konut olarak planlanmış bir yapının okula dönüştürülmesi durumunda, öğrenci sayısı ve kullanılan diğer malzemelere bağlı olarak projesinde öngörülen yüklerin üzerine çıkabilecektir.) Bu durum deprem anında hatta deprem olmadan bile olumsuz etkiler yaratabilir. Binanızın projesini yapan Meslek Odasınca belgelendirilmiş inşaat mühendisine danışmadan kullanım amacında kesinlikle bir değişiklik yapmayın.

Binaya yapılacak yalıtım deprem açısından fazla yük getirir mi?

Isı yalıtımını sağlamak için yapııştırma yöntemiyle yapılacak taş yünü, eps, xsp benzeri yalıtım malzemeleri binaların deprem performanslarını olumsuz etkilemez. Ancak binaya daha ağır cephe kaplama malzemeleri uygulanacaksa, bu konuda inşaat mühendislerine danışmanız gerekmektedir.

Deprem sonrasında kibrit, çakmak, mum yakmayın, elektrik düğmelerine dokunmayın !

Yumuşak kat nedir? Deprem sırasında binamıza zarar verir mi?

Yumuşak kat, yapı taşıyıcı sistemini oluşturan çerçeveler içindeki dolgu duvarların kesintiye uğraması durumunda oluşur. Örneğin konut amaçlı binaların zemin katlarının işyeri, üst katlarının da konut olarak kullanılması böyle bir sorunu doğurmaktadır. Yumuşak katlar, binaların deprem güvenliğini olumsuz etkiler. Bu tür yapılarda Deprem Yönetmeliği'nde belirtilen esaslara göre önlem alınmalıdır.

Çok demir kullanılmış bina sağlam mıdır?

Betonarme yapıların taşıyıcı sisteminde demirin fazla miktarda kullanılmasından çok, yeterli miktarda ve doğru şekilde kullanılması önemlidir. Demir olması gereken yerde ve şekilde betonarme projesine uygun, iyi işçilikle yerleştirilmediği taktirde deprem davranış açısından yararlı değildir.

Deprem açısından tek katlı binalar mı, yoksa çok katlı binalar mı daha güvenlidir?

Yapılardaki kat sayılarının deprem güvenliği ile ilgisi yoktur; taşıyıcı sistemi Deprem Yönetmeliği ve ilgili diğer mevzuata uygun tasarlanmış, kurallara uygun inşa edilmemiş ve denetimi yapılmamış yapılar kat sayısı ne olursa olsun yüksek derecede hasar görme olasılığına sahiptir.

Deprem güvenliği açısından en uygun temel tipi hangisidir?

Önemli olan binanın türüne ve zemin özelliklerine uygun temel tasarlanmasıdır. Temel tiplerinin birbirlerine göre üstünlükleri söz konusu değildir.

Deprem sırasında yapmamız gerekenler nelerdir?

İçerideyseniz;

- Sakin olun !
- Pencerelerden uzak durun.
- Düşebilecek eşyalardan uzak bir içduvarın dibinde, çök - kapan - tutun hareketini yapıp, Cenin pozisyonunu alın.

Dışarıdaysanız;

- Bina, duvar, ağaç, direk, tabela ve elektrik telleri gibi devrilebilecek veya düşebilecek cisimlerden uzak durun.
- Çök - kapan - tutun hareketini yapın ve mümkünse cenin pozisyonunu alın.

Hareket eden bir araçta yolcuysanız;

- Araç tamamen duruna kadar koltuğunuzda kalın.
- Köprü, altgeçit, elektrik telleri ve trafik ışıklarına uzak bir yerde aracın yavaşça durmasını isteyin.
- Sarsıntı durunca kendinizi ve çevrenizdekileri kontrol edin; ailenizle irtibat kurmaya çalışın.

Hareket eden bir araçta sürücüyseniz;

- Depremi hissedince elektrik telleri, köprü ve viyadüklerden uzak bir yerde aracınızı dikkatlice yolun sağına çekip motoru kapatın. Emniyet şeridine girmeyin.
- Deprem tamamen durana kadar aracınızı terk etmeyin. Bilgilenecek için radyonuzu açın.
- Kendi aracınızı ve başka birinin aracına tahliye olmak veya bir yere ulaşmak için kullanmaya kalkışmayın.

Enkaz altındaysınız;

- Hiçbir şekilde ateş yakmayın
- Rastgele hareket etmeyin ve toz çıkarmayın.
- Ağzınızı elinizle veya varsa bir mendille kapatın
- İlerleyen saatlerde borulara veya duvarlara bir cisimle vurun ki yeriniz belli olsun.
- Varsa düdük ve el feneri de kullanabilirsiniz. Rastgele bağırmanın, çünkü tehlikeli miktarda toz yutabilir, enerji kaybedebilirsiniz ve sesiniz kısılabilir.

**Depremlerden korkmak değil,
korunmak gerek...
Korunmak için, ille de deprem olması
mı gerek..**

**Deprem sonrasında yapmamız gerekenler
nelerdir?**

İçerideyseniz;

- Eğer gaz kokusu alırsanız gaz vanasını kapatın. Kibrit, çakmak kullanmayın. Camları ve kapıları açın. Elektrik düğmelerini çevirmeyin. Hemen binayı terk edin.
- Dökülen tehlikeli maddeleri temizleyin.

- Kırılan camlara dikkat edin.
- Yaralanmaları kontrol edin. Gerekliyse ilk yardım yapın.
- Gaz, su, elektrik tesisatlarını kontrol edin. Hasar varsa kapatın.
- Telefonu acil durumlar dışında kullanmayın. Yerinden oynayan telefon ahizelerini telefonun üstüne koyun.
- Neler olup bittiğini öğrenmek için radyo ve televizyonu takip edin.

Dışarıdaysanız;

- İlk yardım, yangın söndürme veya hafif kurtarma eğitimi aldıysanız önce etrafınızdakilerin iyi ve güvende olup olmadığını kontrol edin.
- Acil durum çantanızı alın ve mahalle buluşma noktanıza doğru hareket edin.

**Deprem sonuna kadar yerinizi
değiştirmeyiniz!**

**Depremde tehlike yaratacak eşyaları
devrilmeyecek şekilde sabitlemek
hayatınızı kurtarabilir**

**Deprem sonrasında kentin nerelerinde
toplanacağımız belirlenmiş midir?**

İl Afet Müdürlüğünce deprem anında toplanma yeri olarak tespit edilen park veya açık alanın önceden bilinmesi ve ona göre hareket edilmesi gerekir.

Ailelerin bir afet planı olmalı mı?

Evet Depreme hazırlık olarak, okul çağındaki çocuklar da dahil olmak üzere tüm aile üyelerinin katılımı ile bir aile toplantısı yapmalısınız. Bu toplantıda deprem öncesi hazırlıklar, deprem sırasında ve sonrasında öncelikli yapılacak olanları ele almalısınız.

***İnşaat Mühendisler Odası; Türkiye'nin
deprem gerçeği ile yüzleşmesi, deprem
önlemlerine öncelik verilmesi, kamu dahil bütün
inşaatların denetime tabi tutulması, kar ve para
hırsının değil insani ihtiyaçların belirleyici
olması gerektiğini düşünmekte ve bunun için
çalışmaktadır.***

YÖREMİZİN YAŞANMIŞ HİKAYELERİ

S.Selami TAŞBAŞI

Salim Dayı (Korkmaz) köyümüzün çok sevilen, çok renkli simasıydı. Bir çok davranışı ve bir çok sözü köylünün belleğine yerleşmiş, zaman zaman dillendirmek suretiyle hikaye edilmektedir.

Bunlardan bir kaçını sizlere aktarmak, sizlerle paylaşmak istiyorum.

Salim Dayı zaman zaman bize yardıma, çalışmaya gelirdi. Selim abim'le şakalaşmayı, birbirleriyle uğraşmayı çok severlerdi. Abim saygısını eksiltmeden Salim Dayı'yı kızdıracak şakalar yapardı.

Çalışmaya ara verilmiş, alıç gölgesinde yorgunluklar giderilirken ağabeyim muzipliklerinden biri ile Salim Dayı'yı çileden çıkarmış. Salim Dayı hiddetle 'Anana bir şey diyemem, kötü söz söyleyemem, o mubarek kadındır. Ama babanın avradını...'derdi.

Salim Dayı'nın eşiği kunnayacak (doğuracak) hayvan kıvranıp duruyor. Salim Dayı doğacak sığa ile uğraşmak istemiyor. Eşiğini Murat Suyu'nun kenarına kadar getiriyor, arkası akan su tarafına gelecek şekilde yatırıyor. Bir süre sonra hayvan doğuruyor. Eşiğinin başını bekleyen Salim Dayı doğan sığayı iterek suya bırakıyor. Sığa akan su ile kaybolup gidiyor. Acılarından kurtulan eşek arkasını dönüyor ki yavrusunu yalasın, sevsin aranıyor, sığa yok. Salim Dayı eşiğe **"Boşuna arama onu Bağdat'a tahsile gönderdim"** der.

Bundan 40-50 yıl önce köy camisinin

önünde olan Hakko dediğimiz çeşmenin yenilenmesi yapılıyor. Köylü imece usulü ile çalışıyorlar. Muhtarın yaptığı çalışma planına göre sırası gelen gidip çalışıyor. Sıra Salim Dayı'ya geldiğinde bir bahane bulup çalışmaya gitmiyor. Baskı görünce **"Ben işin sonuna doğru çalışacağım"** der. İş sona yaklaşmış, komşusu olan muhtar çalışması için ısrar eder, Salim Dayı olur der. Aynı gün Ağın'a sağlık ocağına gider, doktordan ÇALIŞAMAZ raporu ister. Doktor derki **"Sen köylüsün, iş kendi işin istersen çalışırsın istemezsen çalışamazsın, rapora ne gerek var"** der. Doktor Salim Dayı'nın ısrarı üzerine bir haftalık ÇALIŞAMAZ raporu verir. Salim Dayı Doktordan aldığı raporu büyük bir keyifle caminin kapısına çiviler. Üç gün sonra köprünün yenileme işi biter, Salim Dayı'da çalışmaktan kurtulmuş olur.

Çeşmede usta olarak çalışan Kopinikli Betoncu Yusuf Dayı (Karabatak) imece yoluyla emeği geçen köylülerin bir çoğu ağabeyim Selim, Salim Dayı'ya takılmaktan büyük keyf alanlar bu Dünya'dan göçüp gittiler.

Toprakları bol olsun, yerleri cennet olsun. Hepsini saygı ile anıyorum.

Yarattıkları eser, emeği geçenlerin hatıraları ile birlikte ve o günkü ihtişamı ile yaşıyor.

Hozakpur'dan bir fıkra

Canı Sıkılan Eşek

Sunik'gilin Mehmet Emi'nin eşiği hayrat mal gibi. Komşulardan kimin taşınacak yükü olsa koşup onu alıyorlar. Son yıllarda yaşlandı da . Artık ağır yük taşımak hayvanı çok yoruyor, ama aldırış eden yok. Yine işi düşen geliyor.

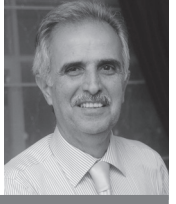
Bir gün de yeğeni Fatma, Kurucagöl'deki bostanlıktan karpuz taşımak için istiyor.

Mehmet Emi düşünüyor: Hem karpuz ağır bir yük, hem de taşıma yeri çok uzak. Eşiği yorulacak, ama isteyen de yeğen. Doğrudan **"Veremem"** demek olmaz

-Yeğenim, diyor seni eli boş göndermek istemem,ama eşiğin bugün hiç keyfi yok. Kuriği hasta olduğu için hiç keyfi yok. Kusura bakma,veremem.

MEMLEKETTEN MEKTUP VAR...

Ahmet SAMUR

Gıymetli Yavrum Mısdafa,

Mektubuma başlamadan önce evvel üzerimize farz olan Tanrı selamını sunar, senin, güzel gelinimin ve torunlarımın gara gözlerinden öperim.

Nassınız eyimisiz? Eyi olmazı bizi yaradan ulu Tanrıdan niyaz ederim. Eğer sizde bizi sorajah olursaz; bu mektubun son satırına gader sıhatde ve afiyetdeyim çok şükür... Eyi olmaduğum bir şey varse o da sizden ayrı oluşumdur. Hepinizi çoh ösgedim. Hele torunnarı... Vallaha sizden çoh onnari göresim gelir, niye yalan söyleyemem...

Mısdafam, bilisin sennen ne zaman telefonde gonuşsah ağırlım. Yavrum elimde değül. Sesini duyupta üzünü göremeyince dutamirim gendümi. Senide üzirim, bilirim. Oğluum: Sen çağalarından heç ayrı galmadın, beni annayamazsın daha. Allah sizi ayurmasun yavrum.

Deyirim ki bu sene gelin artuh... Torunnarımı isdirem; elim ayağımdutirken görem. Tutlarda değdi. Tam yeyilejek zamani. Ensede ki tutların dibini bir görsez. Çağalarım gelince irahat etsünner diye ayağımy sürüye sürüye temizledim diplerini. Tökülen gurir, tökilen gurir. Gomşiler **“Ne cıblayıp durirsın”** deyince, **“heççe”** deyirim. Amma domuz gibi annirler içimden geçeni, sağolsunnar. **“Onnar da beklir sizi ha”**. **“Ne zaman gelejekler”** diye sorirler. Sovradan da, **“Tavuhlarımız guzlırken gelselerde teze yımırta yeseler”** diye **“süt içsünner”** diye torunnarımı beklirler. Yani annayajağınız burda perişan olmazsız.

Yavrum ellerin çojuhları, torunnarı gelince

havaslanırım, gejeleri yuhu dutmir gözümi. Bah yavrum, elin darda diye gelmirsen Allah böyüktür yavrum, bi çarasını buluruh. Benim amışbeşlik ne güne durir. Senin gurbet ellerde, benim Ağın'da ergi kalmasun boynumuz çağam. Allah ki golayını verür. Yeter ki bi he de, bi düşün.

Sağolsun dayin oğlu aşşağı bahçayı çaluladı, gazdı. Bir kaç baran hıyar, domates, biber yaptuh. Allah verürseü, sulayabülürsem hepimize yeter... Ben tek başıma yapmam bilürsün; siz gelince bekmez mekmez de yaparuh. Giderken götürürsünüz. Çağalar sevir bekmezi.

Yavrigim Mısdafa, buralardan başga haber sorarsan ne diyem bilmem ki. Herkeş eyi bir de ben bişey annamirimde ginede annadam... Bu yazın buralarda gökdeki güneşmi ne dutulajahmış. Ben ne annayam. İşda onun için ejnebi memleketlerden bile adamlar gelejekmiş buralara. Herkeşin dilinde bu. Eyi mi kötü mi bilmirim.

Deyirim ki elin gavurları te nerelerden güneşi görmeyi gelirlerde, benim oğlum İstanbul'dan anasını görmeye gelemir. Ben bele deyince gomşiler gülir: **“Gelür gelür, senin oğlun da gelür”** deyirler.

Essahdan gelür müsün Mısdafam ?

Güneşi görme mahanasiynen de olsa AĞIN'a ANAN'a gelür müsün?

Yavrum burada mektubuma son verürken hasretten hepiniz gözlerinden öperim. Gomşilerin hepsini selamları var. Gözümüzü yollarda goymayasız çağam... Hepinizi Allah'a emanet ederim.

ANAN

(İstanbul Ağın Kültür ve Yardımlaşma Dernek bülteninden alınmıştır)

Kaşpınar'dan bir fıkra

Hacı Arif Bey Dinlenir

Pağnikli Fehmi Dayı hafif türk müziğine müthiş kızarmış. Torunları ve yeğenleri radyoyu açtıkça:

“Bırakın şu gavur şarkılarını” der kapatırmış.

Bir gün yine radyo çalışıyor. Türk

müziğinden değişik eserler var. O sırada Fehmi Dayı işinden eve dönüyor.

Onu görür görmez yeğeni koşup radyoyu kapamak istiyor. Fehmi dayı atılarak hemen kolundan tutuyor:

“Bu Hacı Arif Bey yeğenim Hacı Arif Bey dinlenir”.

DÖN GEL AĞIN'A

Hasret yüklü yeşil dallar Ağın'da
Baldan tatlı sözler diller Ağın'da
Gönülden gönüle yollar Ağın'da
Kurban olam çağam, dön gel Ağın'a

Payamlar mişmişler dallarda kaldı
Bahçede güllerim sararıp soldu
Sesin duymayalı seneler oldu
Gadan alam çağam, dön gel Ağın'

Muratlar göl oldu, kayboldu çaylar
Tevenkler kurudu, bozuldu bağlar
Elleri bağrında bak anan ağlar
Kurban olam çağam dön gel Ağın'a

Bahane et şenliği Ağın'da bulun
Feribotu, köprüyü etme hiç sorun
Hasretle buluşsun anayla oğul
Gadan alam çağam dön gel Ağın'a

Bu sene gel bari gel de Ağın'a
Elim ayağıma yakayık kına
Alışsın belki hele bir sına
Kurban olam çağam dön gel Ağın'a

Duvar da asılı durur patiğin
Kemikleri çürüdü senin kutiğin
Gavur moskof etmez senin ettiğin
Gadan alam çağam dön gel Ağın'a

Eritti gurbet yüreğimin yağını
Öksüz koydu Ağınlı'yı Ağın'ı
Heder etti yavrum gençlik çağını
Kurban olam çağam dön gel Ağın'a

Baykuş bile viraneme gelmiyor
Çok yalvardım Allah canım almıyor
Seni özlemeye takat kalmıyor
Gadan alam çağam dön gel Ağın'a

Okuyan ağlasın duyan ağlasın
Mektup yolla bari bilem ki sağsın
Yüzünü bir görem canımı alsın
Kurban olam çağam dön gel Ağın'a

Ahmet SAMUR

Hozakpur'dan bir fıkra

Mılla (Molla) Mustafa Cer Hocası

Mılla Mustafa (Mustafa Hoca), ramazan ayı süresince, imamı olmayan çevre köylerde, para ve erzak karşılığında **"Cer hocalığı"** yapardı.

Eğin'in Ençiti köyü o ramazan imam tutacak. İki kişiyi görevlendiriyorlar, yakındaki köylerle kasabalara yolluyorlar.

"Gidin, arayın. İyi bir hoca bulursanız anlaşıp alıp getirin. İyisini bulamazsanız, Hozakpur'da Mılla Mustafa bizden teklif bekliyor, gidin onu alın gelin".

Görevliler ramazanın ikinci gününe dek aramadık yer bırakmıyorlar, bulamayınca gelip Mılla Mustafa'yı götürüyorlar.

Bu durum Mustafa Hoca'nın kulağına gidiyor.

Bir akşam teravih namazından sonra köyün ileri gelenleri hoca ile oturmuş sohbet ediyorlar.

Ençitililer'den bir kişi hocaya soruyor:

- **Hoca diyor bu zamana kadar neredeydin?**

- **Köylerde ramazan imamlığı aradım.**

Bu kez bütün köylüler:

- **Bizim köyün imamı olmadığını biliyorsunuz neden doğruca buraya gelmediniz?**

Aradığı fırsatı yakalmış olan hoca taş geldiğinde koyuyor:

- **Daha iyi bir köy bulursam orada kalırım, bulamazsam Ençiti köyü benim yolumu bekliyor giderim oraya diye düşümdüm.**

Tanıdık Birine Rastlamazsan

Ateş'gilin Reşit Emi konuşkan bir kişi idi. Nerde bir tanıdığa rastlarsa saatlerce konuşur, çene çalardı.

Bir gün Ekireğe giderken köyün çıkışında Cin Ali'ye rastlıyor. 'Merhaba' deyip konuşmaya giriyor. Uzun süre konuşuyor. İyiden iyiye bunalan Cin Ali, Reşit Emi'nin lafı bağlaması için:

Nereye gidiyorsun Reşit? Diyor.

Reşit Emi: Ekirek'e dedikten sonra yine konuşmayı sürdürmek için:

Ne kadar zamanda giderim? Diye soruyor.

Cin Ali'nin yanıtı anlamlı:

Yolda tanıdık bir kimseye rastlamazsan vaktinde varırsın.

GURBETTE AĞIN'I YAŞAMAK

Günerkan AYDOĞMUŞ

Gurbette iki Ağın'lı bir araya gelse mutlaka memleketi konuşurlar. Neler mi dile getirilir? Önce köprüden başlanır işe..Arkasından Ağın'ın sahipsizliğinden bahsedilir. Sonra Ağın'a projeler üretilmeye başlanır. Aile toplantılarında ise sohbetin sonları eski hatıralarla bağlanır.

Ağın'ının yüreğinde hasretlik vardır. Sıla, burnunda burcu burcu tüter. Ama bu hasretlik çocukluk günlerinin hasreliğidir. Yani maziye özlemdir. Bilmediğimiz bir gerçek var ki, Ağın'lı o günleri bir daha yaşamayacaktır. Dünya sürekli değiştiği gibi Ağın'da değişmiştir. Ne aşağı bağlar vardır, ne İsperek deresi, ne Çarikkol, ne Bahadırlarda Fırat vadisi, ne Hünü çayı velhasıl Ağın'ın yüzey şekli değişmiştir. Bu sebeple Ağın'a olan özlem hiçbir zaman bitmeyecektir. Ama olsun, maziye sohbetlerde yaşamak bile ayrı bir tat verir insana. Ağın'lıyı gurbetten çekerek yaz aylarında Ağın'a getiren şey biraz da bu duygulardır. Ağın üzerine görüşler belirtirken bu gerçekleri mutlaka gözden uzak tutmamalıyız.

Bize göre Ağın'ın bugün önünde duran en önemli mesele şüphesiz yine de ulaşımı seri hale getirecek olan köprü konusudur. Bunu ilgili makamlara etkili ve mantıklı bir şekilde anlatmak gerek. Köprü yapılana kadar bizler bu meseleyi gündemimizin birinci sırasında tutmalıyız. Çünkü bu Ağın'ının ortak ve önemli konusudur.

Diğer bir konu ise Ağın'ın azalan nüfusedir. Ağın'lılar olarak nüfus sayımı yaz aylarında yaptırılmayacağımıza göre bu konu

sürekli zorlama ile halledilecek gibi değildir. Bazı hemşehrilerimiz zaman zaman Ağın'a yabancıların gelip yerleşmelerini istemektedirler. Bana göre bu görüşü savunmak ve teşvik etmek Ağın'ın nüfusunun azalmasından daha tehlikelidir. Çünkü bugün Ağın'a geldiğimizde az da olsa Ağın'ın eski kokusunu almaktayız. Aksi halde bu kokuyu almadığımız gün, gelip gidenlerin sayısı giderek azalacak ve Ağın tamamen gurbette kalacaktır.

Onun için bırakalım Ağın küçük kalsın ama bozulmasın. Elazığ ve çevresinde Ağın kadar önemli bir kültür merkezi maalesef yoktur. Sosyal ve kültürel yönden araştırılmaya değer, asırların kültürünü bağrında taşıyan ve Türk kültürüne önemli katkıları olacak başka bir yer görmedim. Eminim ki yıllar boyu bir kapalı kutu gibi kalan bu güzel bölge yarın kültür araştırmacılarının oldukça ilgisini çekecektir. Bu yönüyle bile Ağın canlı bir müzedir. Ağın'ın nüfusunu artırmak uğruna bu kötülüğü yapmayalım. Bizler yeter ki her yaz Ağın'a gelerek tatilimizin bir kısmını burada geçirelim. Artık şuna inanmalıyız ki, Ağın bir tatil beldesidir. Yaz aylarında nüfusunu on, onbeş bine çıkarırsak hiç şüpheniz olmasın Ağın ebedi olarak yaşar ve gelişen dünya şartlarına göre yeni bir şekle bürünür. Bu güzel beldenin kültür dokusunu bozacak girişimlerinden bir Ağın'lı olarak uzak durmalıyız.

Bütün hemşehrilerime en derin saygılarımla...

(İstanbul Ağın Kültür ve Yardımlaşma Dernek bülteninden alınmıştır)

Hozakpur'dan bir fıkra

Bir Godik Fazla Vermişsiniz

Hozakpur'dan yukarı köylerin birine gelin gidiyor. Düğüncüler, gelini ata bindirmişler, kendileri de atlı-yayan, davul-zurna eşliğinde çalıp oynayarak türküler söyleyerek köylerine gidiyorlar.

Yolun kıyısındaki tarlada ise, bir Beyelmalı çift sürüyor. Düğün alayı geçerken "ohaa!" diyerek çifti eğiliyor, elindeki massaya dayanarak türküyü dinliyor.

Her dizenin sonunu şöyle yineliyorlar:

**Hozakpur'un kızları,
Birer girat gılga.**

Bunu işiten Beyelmalı Çiftçi:

- Vullahiii!diyor, o benim bildiğim kız ise, bir godik de fazla vermişsiniz.

Sürücü Eğitimi ve Terörleşen Trafik Kazaları

Dr. Hasan YAĞAR

Bilindiği üzere, halen yürürlükte bulunan 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun yürürlüğünden önce, karayolunda araç kullanacakların eğitiminin herhangi örgün bir şekli yoktur. Adaylar konuya dair edindikleri yayınlardan yararlanarak trafik ve motor bilgisi konusunda anlatıma dayalı yazılı sınava tabi tutularak söz konusu her bir dersten asgari 70 puan almaları halinde direksiyon sınavını geçebiliyorlardı. Direksiyon sınavının herhangi bir eğitimi de yoktu ve aday kendisini şu veya bu şekilde sınava hazırlayarak komisyon önüne gelmekteydi.

Gerek yazılı ve gerekse direksiyon sınav komisyonu, Emniyet Teşkilatından rütbeli bir personelin başkanlığında, şayet rütbeli personelin bulunamaması halinde ise Polis Memuru rütbesindeki bir personelin başkanlığında olarak Karayolları Teşkilatından (1) ve Şoförler Derneğindende keza (1) üye olmak üzere üç kişiden oluşturulmaktaydı. Aday, bu sınavını azami 2 yıl içerisinde başarmak zorundaydı. Aksi halde, dosyası yanıyor ve o kişi tekrar ve sil baştan sınava hazırlanmak durumunda kalmaktaydı.

2918 sayılı kanunun yürürlüğü ile birlikte sınav komisyonları, aynı minval üzere cereyan edecek olan sınavlar için tamamı Emniyet Teşkilatı personelinden oluşturulan keza üç kişilik bir komisyon eliyle yürütülmeye başlandı. Bu arada direksiyon sınavı, pist ve karayolu sınavı şeklinde iki aşamalıya dönüştürülmüş oldu. Komisyonların bu şekle dönüştürülmesinin yegane sebebi, sınavlar konusunda ciddi haklılığa dayalı olarak hemen her ortamda konuşulan rüşvet iddialarının sorumlusunu teke indirgeyerek işin önünü almaktı. Tam olmasa da, kısmen başarılı olunduğu söylenebilir. Zira bu işin vatandaş boyutu her zaman ve her yerde olduğu gibi burada da o önemini koruyordu. Şayet hatırlanacak olursa, 12 eylül Muhadelesinin bir numaralı ismi Sayın Kenan Evren, o sıkıyönetimi halinde dahi bu işi önleyemediklerini çok veciz olarak sebep ve sonuçlarını itibarıyla bir çok açık hava toplantısında itiraf etmek zorunda kalmıştı. Ona göre düşünün artık.

Mimarları, aynı zamanda trafikten de

sorumlu Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Sayın Necdet ADIBELLİ ve o tarihteki tek başkanlık olan Trafik Dairesi'nin Başkanı Sayın Apdullah ALDOĞAN olan bu 2918 sayılı Kanun uygulamasına göre, başta sınavlar olmak üzere sürücülük konusunda bir örgün eğitime geçilmesi ve bu eğitimin de her alanda olduğu gibi Milli Eğitim Teşkilatına tedricen devredilmesi söz konusuydu. Ve netice olarak böyle oldu . Ancak umulan sonuç elde edildi denemez. Sebebi ise, Milli Eğitim tarafından hazırlanan mevcut modelin isabetli olmaması ve revizyona muhtaç birçok yanının var olmasına rağmen her ne hikmetse düzeltilmemiş olmasıdır. O kurumlarda hasbelkader ders veren biri fevkaalede önemi haiz bir mesele olduğunu da kaydetmeliyim. Zira bu hizmete yüklenmiş bulunan kurumlar, maalesef derse devamı tüm çabalarına rağmen sağlayamamaktadır. Saadece bu işin işlemlerini ifa etmekte o kadar. Kimi tahsilliyim deyip derse devamı gereksiz görürken, kimi aday da çalıştığı yerden izin alamadı bahanesiyle özellikle teorik derslere katılmamaktadır. Direksiyon eğitimine kendisini muhtaç görenler bu dersi alıyor ancak bu işin sınavı ise pek akılcı gözükmemektedir. Uzun lafın kisası, umulan sonuca ulaşamamış ve 'dağ fare doğurmuş' olarak eski modelden beter bir durum ortaya çıkmıştır. Eski modelde sürücülük daha kaliteli oluyordu demek, bühtan (iftira) olması gerek. Bunun aksini iddaa edenler, sürücülüğü meslek edinmiş (şoför) kişiler üzerinde anket yapabilirler.

Esasen bizim bu yazıyla amaçladığımız husus, konuya dair işitsel ve görsel modele dayalı ve hakkında kanun hükmü bulunuyor olmasına rağmen söz konusu eğitimin bu yanının es geçiliyor olması meselesi olduğu için sözü o mecrada sürdürmek istiyoruz.

Bakınız bu konuda emek sarf ederek meseleyi ciddi ve milli bir mesele olarak kabul edip konuyu TBMM gündemine taşıyan ve buna ikna edilen kanun koyucu nasıl bir hüküm vazedmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde yayın yapan ulusal, bölgesel, yerel radyo ve televizyonlar 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların kuruluş ve

Yayınları Hakkında Kanun'un 4. maddesinin 1'inci fıkrasının (p) bendi gereğince yapacakları haftalık eğitim programlarının en az 30 dakikasını trafik eğitimi ile ilgili programlara ayırmak zorundadır. Bu fıkra hükümlerine uymayan ulusal, bölgesel, yerel radyo ve televizyonlar hakkımda 13.4.1994 tarih ve 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

İşte buyurun size kanun emri. Allah aşkınıza lütfen söyleyin. Böyle bir etkinliği tanık olunuyor mu? Burada her hangi bir kurum ve kuruluşun işleyişine veya işletilmesine dil uzatmak asla amacımız değildir. Esasen haddimiz de değildir. Ama gelin görün ki kendilerine tevdi (bırakılan) olunan bu ciddi konuda hemen her kes 'lal-ü ebkem' (susmuş) bir haldedir. Sadece mobese kameralarının kayda aldığı akıl almaz görüntüler, ne yapıp edip temin edilerek halkın gözüne sokulmaktadır o kadar. Halbuki hemen her gün her birimizin yakın veya uzak akrabalarından birileri bu yolla hayata veda etmektedir. Bir mukayese (karşılaştırma) yapıldığında dağdaki ve ovadaki birkaç veya birçok akılsızın yarattığı terörden daha fazlası, devlet menşeli ve 'Sürücülük Belgesi' tabir olunan bir belgeyi elinde bulunduran benzer bir grup açığa halkın kullandığı mekanlarda ölüm saçmaktadır. Bu konuda herhangi bir rakam vermenin hiç bir anlamı yok. Zira mesele, hemen herkesin malumdur ve pervasızca hepimizin gözü önünde ve adeta dalga geçerek her türlü can ve mal tehlikesi sergilenmektedir. Bu cinnet sebebiyle hayat merdivenin daha ilk basamağında canlarına kıyılan bebeklerin dahi var olduğu cümlelerin malumdur. Buna rağmen herkes suskundur. Ve sanki kendi gününü bekler gibidir. Hiç kimse merak etmesin, dilemeliyiz ama o gün mutlaka bizleri bulacaktır.

Bu gidişata mutlaka dur denmelidir. Evvel emirde, yukarıda yürürlüğe konulan yasanın amaç ve gerekçelerine göre söz konusu eğitimin şekli ve içeriği mutlaka ama mutlaka yeniden gözden geçirilmeli ve buna göre düzeltilmelidir. Orta dereceli okullarda verilmesi keza kanun gereği olan Trafik Derslerinin, sadece sürücü belgesi sahibi olan kişilere tevdi edilmesiyle yetinilmeyerek, behemehal (mutlaka) bu konuda her bakımdan seviyeli eğitime sahip kişilerin ders vermesi sağlanmalıdır. Bir hercümerç halinde cereyan eden direksiyon sınavlarının amaçlanan seviyede vermesi sağlanarak; mesele, düz yolda gerçekleştirilen bir iki turla yetinilen halden kurtarılmalıdır. Diğer taraftan, sürücüye asla ve kat'a hiçbir fydası olmayan Motor Bilgisi Dersinin kaldırılarak bu derse ayrılan saatlerin trafik veya direksiyon eğitimine eklenmesinin bir nebze de

olsa yararına inanılmalıdır.

Yukarıda söz konusu edilen kanun hükmüne uymayanlar hakkında ise, Kabahatler Kanununa bir hüküm ilave edilerek işin murakabesi (gözlenmesi) mülki idare amirliklerine tevdi edilmelidir. Zira mevcut hükmün bu haliyle sadra şıfa bir sonuç oluşturmadığı söz konusudur. Bilindiği üzere zaten trafiğin murakebesi de bu amirliklere tevdi edilmiş değil midir? O halde davul da tokmak da aynı kişinin eline verilmelidir.

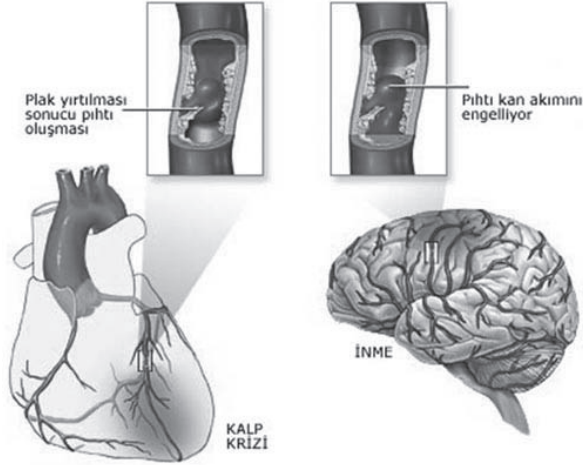
Diğer taraftan resen veya yargıç kararına göre olan trafik cezaları daha da etkili hale getirilerek bu konuda resen yetki kullanacak olan personelin kötü niyetle hareket edebileceği varsayımından vazgeçilerek personele mutlaka güvenilmelidir. Yanlış yapanların yanlışına göre de paralel yaptırımlar getirilerek mesele buna göre regüle edilmelidir.

Bu cümleden olarak trafik polisine yardımcı olmak ve trafik meselesine aranan çözümler babında ihdas edilen Fahri Trafik Müfettişliği (FTM) müessesine gönül vermiş kişiler olan FTM'lere tevdi edilen tutanak formatlarında yer alan adres beyanı hanesinin, keza bu kişilere güvenilerek kaldırılmasının bu gönüllülerin işini daha da kolaylaştırılacağı düşünülmelidir. Zira bu kişilerin hemen her bir sokağı hele bir de arcıyla seyir halinde ise tespit etmesi ve bilmesi hiç mümkün değildir. Sırf bu sebeple ciddi kural ihlal eden sergerde (kötü kural tanımayan) sürücülerin cezalandırılmadığının söz su olduğu, hatırdan çıkarılmamalıdır.

Yediden yetmişe hemen herkesin bildiği üzere; mevcut uygulama, gerek eğitim şekli ve denetimi bazında ve gerekse yollardaki sürücünün denetimi bazında baştan aşağı bir keşmekeş halindedir. Bundan dolayıda bi çok masum, sırf zapturapt altına alınmayan/alınamayan bu sistem sebebiyle hayata veda etmektedir. Unutmayalım ki, bu yolla ölen %90 insanımız mazlum mesabesindedir. Mazlumun açılımı ise zulme uğrayan demektir. Her devletin ve devlet adına yetki ve sorumluluk yüklenenlerin görevi ise zulmü yok etmektir. Şer mihrakı bu zulümden uzak kalmak için hep birlikte dua etmeliyiz. Zira şimdilik bundan başka şansımız yoktur. Böyle bir şerden uzak kalabilmek dilek ve temennimiz, herkes içindir. Bir bela halini almış olan ve adına kaza (!?) denen bu terörün bir gün bitirilmesi ümidiyle! Bu ümidin yolu, hiç şüphesiz iyibir eğitim ve akılane (akıllıca) bir bilinçle mümkün olsa gerek.

Önemli bir sağlık problemimiz...

BİR KAN PIHTISI = FELÇ (İNME)

Barbekü esnasında Ayşe tökezledi ve düştü, onu temizlediler. Biraz sarsılmış görünse de Ayşe akşamın geri kalanını eğlenerek geçirdi. Ayşe'in kocası daha sonra telefonla arayarak eşinin hastaneye kaldırıldığını söyledi (akşam 06:00'da Ayşe öldü.) Barbekü'de felç geçirmişti. Eğer felç'in işaretlerini tanımlayabilselerdi, belki de Ayşe şu anda aramızda olacaktı; bazıları ölmüyor, ama çaresiz ve ümitsiz bir durumda kalıyorlar!

Bir nörolog felç vakalarını inmenin geldiği zamandan üç saat içinde müdahale edebilse felcin etkilerini tamamen geri çevirebileceğini söylüyor. PÜF NOKTASININ felcin tanımlanması, teşhis edilmesi ve üç saat içinde hastanın medikal bakımının başlaması olduğunu söylüyor.

• FELCİN tanımlanmasında ÜÇ TEST: "S.T.R."

Bazen felcin semptomlarının tespit edilmesi zordur. Bilinçsiz olmak malesef felakettir. Felç hastası, eğer yakınındaki kişiler tarafından felcin semptomları teşhis edilemezse, ciddi beyin hasarına maruz kalır.

Doktorlar yakında bulunan herhangi birinin ÜÇ BASİT SORU sorarak felci teşhis edebileceğini söylüyor:

S *Gülümsemesini söyleyin

T *Basit bir cümle kurmasını söyleyin (örn. Bu gün dışarısı güneşli.)

R *Her iki kolunu kaldırmasını söyleyin.

Hasta bu görevlerin herhangi birini yapmakta zorlanıyorsa, derhal acil servis numarasını arayın ve semptomları almaya gelenlere söyleyin.

• Felcin yeni işareti: Dilinizi çıkarın!

DİKKAT: Felcin bir başka işareti şudur: Hastaya dilini çıkarmasını söyleyin. Eğer dil kıvrılmışsa veya bir tarafa doğru yatmışsa bu da felç işaretlerindendir.

Bir kardiyolog bu mektubu her alanın 10 kişiye iletmesi halinde iletenin en azından bir hayat kurtaracağını söylüyor.

YÖRESEL SÖZLÜK

Accuh	: Azıcık	Deyin	: Sincap
Ahbun	: Gübre (hayvani)	Dıkkal	: Taşla örülen küçük işaret kulesi
Alaf	: Kışlık hayvan yemi	Dılpık	: Küçük Dal Parçası
Annaç	: Karşı	Dımbo	: Tesbih böceği
Ansun	: Büyü	Eğış	: Küçük kürek (faraş)
Araf	: Sabunlu atık su	Elekçi	: Çingene
Arıstah	: Tavan	Elöpen	: Kertenkele
Aros	: Sürülmemiş tarla,bahçe	Eze	: Teyze
Atlavuç	: Atlama taşı (su içinde)	Fehmetmek	: Görebilmek,farkedebilmek
Ayam	: Hava durumu,iklim	Ferik	: Bir yaşına gelmemiş tavuk
Baran	: Sebze,meyve sulama arkı (sıralı)	Fırtılık	: Rüzgar gülü
Baroş	: Küçük bakır kazan	Fırık	: Sertleşmemiş nohut veya dut
Becit	: Önemli	Fölt	: El yapısı, kurusıkı patlatılan oyuncak, tüfek,tabanca
Bıbılık	: Gonca (Gül)	Gakka	: Yumurta
Bıldır	: Geçen yıl	Gayana	: Yağda yumurtanın üzerine pekmez dökülerek yapılan yemek
Boççık	: Kuyruk,kuyruk sokumu,ökçe	Gıdik	: Keçi yavrusu
Buncuh	: Bu kadarcık	Gıkkılık	: En üst nokta,Tepe noktası
Celgazan	: Yaramaz	Gıldik	: Davar dışkı
Cığız	: Oyunbozan	Gogof	: Dış kabuğu soyulmuş (badem,ceviz)
Cıgırık	: Küçük çan	Gogoş	: Büyük ve zehirli kertenkele
Cıtma	: Hayvan tekmesi	Gor	: Sıra,dizi
Cıttırık	: Küçük parmak	Göbek	: Mantar
Çebiç	: Bir yaşındaki dişi keçi	Göksüz	: Köstebek
Çece	: Büyük kardeş,ağabey	Guris	: Kısa kulaklı koyun
Çekçekü	: Çekirge	Halçik	: Ağacın ilk dallarının olduğu çatal kısım
Çemçe	: Kepçe	Hasıl	: Sebze
Çılbant	: Su nöbetini ayarlayan çavuş	Hasliyat	: Saygı
Çıtrık	: Parmak şıkırtısı	Hayik	: Olmamış ham meyve
Çimil	: Üvez	Hernük	: Topraktaki rutubet
Çüşük	: Tüm ceviz içi	Hezan	: Tavan döşemelerinin dayandığı kalın ağaç kiriş
Çörtük	: Toprak dam oluğu		
Değirmi	: Yuvarlak		
Değmek	: Olgunlaşmak		
Deleşen	: Ağaçkakan		
Dembelegoççık	: Takla,yuvarlanma		
Deyhanaha	: Taa orada		

Atasözlerimiz...

Anasına bak kızını, kenarına bak bezini al
At ölür meydan kalır, yiğit ölür şan kalır
Bir deli bir kuyuya bir taş atar, kırk akıllı çıkaramaz
Kıratın yanında kalan ya huyundan ya tüyünden kapar
Katrani kaynatsan olmaz şeker cinsine tükürdüğüm cinsin çeker
On paralık eşeğin beş paralık sıpası olur
Yorgun gözüyle at, bekar gözüyle kız alınmaz
El elin eşeğini türkü söyleyerek arar

Deyimlerimiz...

Aç tavuk rüyasında darı görür
Atlı sığar, itli sığamaz
İti vururlar ama sahibinin hatırını sayarlar
Önüm nohut kavurur, arkam harman savurur
Hastaya nar mı soruyorsun
El ile gelen övün sayılmaz
Geçiti deliye denetirler
Söz sözü açar
İt yatağında ekmek ufağı
Para ile dost kazanılmaz

Dualarımız...

Elen golan sağlık
Dert yüzü görmeyesin
Berhudar olasin
Ocağın yana
İşin gücün ras gele
Allah rahat ettüre
Allah yüün ağ etsin
Murat alasin
Yolun açık ola
Tuttuğun altın olsun

Beddualarımız...

Arada ortada galasın
Boyun bosun devrüle
Dilin lal ola
Gavur moskofun alacağı
Gözlerin avucuma gele
Kör zimin olasin
Ellerin kırıla yanan uzana
İki ışığın Allah ala
Kor top olasin
Ettiğin çekesin

Sevgi Üstüne

Bütün kitapları yakmalı
Sevda üstüne ne söylemişlerse yalandır
Kitaplara göre insan
Karanlıkta yüzüne bin mumluk lâmba tutulmuş
Gözleri, yüreği kamaşmış insandır
Aptaldır, hastadır, kahramandır
Bütün kitapları yakmalı
Sevda üstüne ne söylemişlerse yalandır.
İçinde bir tek suret yaşayan yüreğe yürek mi derler
Bir tek yaprak veren dalın boynun burarlar
Bir tek meyve veren dalı keserler
İnsan dediğin bir buğday tarlası gibi olmalı
Esti mi rüzgâr bir değil milyonlar için esmeli
Bir tek meyve veren dalı kesmeli
İnsan dediğin derya misali
Üstünde milyonlarca dalga
İçinde kıyametler kopmalı
İnsan dediğin derya misali
Uçsuz bucaksız olmalı.

Gel çıkalım sevgilim gel
Gel kurtaralım birler hanesinden
Çekelim gidelim bir uçtan uca
Açalım yüreğimizin kapılarını sonuna kadar
Sevelim sevelim sevelim
Sevebileceğimiz kadar

BEDRİ RAHMİ EYÜBOĞLU

DÜZELTME:

Dergimizin Temmuz-Ağustos 2013 sayısında “İçimizden Birisi” yazı dizisinde Sayın Nurettin Atalay’ın babasının aile ismi Hacı İsmailgil olması gerekirken yazımızda Bekirağagil olarak yazılmıştır. Düzeltiriz.

Gece Keyfi

İsmail Emi (Sağır İsmail) ile Adik Emi (Kel Adik) in evleri yan yana, duvarları bitişik.

Birinde tıkırtı olsa diğerlerinden duyuluyor.

Kel Adik, şaka yapmaktan zevk alan bir kişi. Yetmişini geçtiği halde komşu kadınlara takılır, onlarla söyleşerek şakalaşır.

Bir gün Sağır İsmail'in Karısı Ayşe Bacı'ya diyor ki: **"Biz haftada bir kaç kere, benim kaşık düşmanımla gece keyf edip, sabah yıkıyoruz. Eğer istiyorsan, bu gece biz keyfe başlarken duvarı tıkırtıdayım, siz de keyfinize başlayın"**

O gece Adik Emi duvardan işareti veriyor. Tıkırtıyı duyan Ayşe Bacı da kocası İsmail Emi yi zorluyor:

"Haydi gişi, Adik'ler başladılar".

Böylece birkaç gece Adik, peş peşe sinyal veriyor, Ayşe bacı da eşini sıkıştırıyor.

Sağır İsmail'in gücü de, sabrı da tükeniyor. Bir sabah erkenden Kel Adik'in kapısına dayanıyor

"Ulan Adik diyor sen kendi evinde karınla ne halt ediyorsan istediğin kadar et, ama bizi rahat bırak".

Ucuna Kırmızı da Atah Mı?

Hozakpur'dan bir gurup kadın, Bademli'nin otlığına ota giderler. Otu derer, burma yaparlar tam eşeklerine yükleyip evlerine dönecekleri sırada, Bademli'nin bekçisi çıkagelir, otlarına el koyar.

Kadınlar: Aman Bekçi Dayı yaman Bekçi Dayı bir daha gelmeyiz. Bunca emek çektik otları topladık, burma yaptık. Bu kez bağışla diyerek diller dökerler, ama bekçi oralı değildir, otları vermez.

Bu arada, kadınlardan birinin aklına yeni bir fikir gelir:

Bekçi Dayı otlarımızı geri ver, biz de sana birer peşkir dokuyup getirelim.

Bu teklif bekçinin de aklına yatar. Otları geri verir. Üstelik eşeklere yüklemesine de yardım eder. Kadınlar eşekleri önlerine katar yola koyulurlar ve Hozakpur topraklarına gelirler. Tepeyi dönerken ötede kendilerini gözleriyle

izleyen ama artık gelip yakalama olanağı olmayan bekçiye seslenirler:

Bekçi Dayı! Bekçi Dayı!... Peşkirin ucuna kırmızı da ath mı?

Ah Bir Arı!

Eskiden yörelerimizde sıtma hastalığı yaygındı. Sivrisinekle savaşım yeterince etkili olmadığı için, özellikle yaz aylarında köyleri birçoğunu sıtma kasıp kavururdu.

Kaşpınar da bu köylerden biriydi.

Bir yaz günü Kaşpınarlı'nın biri, harman yerinde yakıcı güneş altında sıtma nöbeti geçiriyor.

Kıpırdayacak hali yok. Tam o sırada komşu'nun ineği geliyor, buğday saplarını yemeye koyuluyor.

Kaşpınarlı'nın sesi bile çıkmıyor ki ineğe bağırsın. İneği oradan kaçırarak olsa olsa iğnesini batıracak olan bir arıdır.

Elleri havaya açıyor, kısık sesle:,

Ah bir kor arı! Diyor.

SAMANÇAY'dan...

Baban Değil Ağan

Küzne'li Hasan Dayı'nın oğlu Erzincan'da öğretmen. Bizim yörelerde olduğu üzere çocukluktan beri babasına (Ağa) diyor. Evlenip bir kayınbabası olunca ona da (Baba) diye hitapediyor.

Hasan Dayı bir cuma Ağın'a inmişken epey zamandan beri mektup alamadığı oğlu ile konuşmak istiyor.

Telefonu açıyor, **"Alo"** der demez, oğul babası'nın sesini tanıyor, ama kentte de **"Ağa"** diye hitabedecek değil ya.

Buyur, baba diyor. Oğlunun kendisini kayınbabası sandığını düşünen Dayı hemen çıkışıyor.

"Baban değil, ağan Oğul" açıklayarak yanıtlıyor:

"Tanıdım baba"

Dayı hala direniyor:

Baban değil ağan! Baban değil ağan!

Kısa Kısa Haberler...

Ağin Kaymakamı Leven YETGİN'in Kurban Bayramı Mesajı

Bayramlar, kırınlıkların ve dargınlıkların unutulduğu, karşılıklı sevgi ve saygının güçlendiği, insanların kardeşçe kucaklaştıkları ve hoşgörünün egemen olduğu güzel duyguların paylaşıldığı özel günlerdir.

Dostluğu, sevgiyi, geleceği ve acımızı, hüznümüzü, yalnızlığımızı paylaştığımız; birlik ve beraberliğimizi, kardeşlik ve dostluğumuzu en sıcak şekilde hissedeceğimiz, birlik ve beraberliğe, yardımlaşma ve dayanışmaya her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyduğumuz bir zamanda, asırlardır bizleri birbirimize bağlayan manevi unsurlardan bir olan Kurban Bayramının Sevgili Ağınılıların, geleceğe daha güvenle bakması, hep bir arada, sevgi dolu ve huzurlu nice bayramlar geçirmesi dileğiyle,

Başta; sevgili Ağınılıların ve her kademedeki mesai arkadaşlarımızın Kurban Bayramlarını yürekten kutluyor, bayramın Ülemiz ve tüm insanlığın barış ve huzuruna, vesile olmasını temenni ediyorum.

Başkan Yentür'ün Bayram Mesajı

Ağın Belediye Başkanı Mustafa YENTÜR, Kurban Bayramı dolayısıyla bir mesaj yayınladı. Yentür mesajında "Sevgi, barış, kardeşlik, dayanışma duygularının yoğunlaştığı, milletçe birlik ve beraberliğin daha da pekiştirildiği Kurban Bayramı'na ulaşmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Bugün dünya üzerinde her zamankinden daha fazla sevgi, barış ve dayanışmaya ihtiyaç duyulmaktadır. Bu barışın sevginin, dostluğun ana kaynağı içinde bulunduğumuz bayramlardır.

Kurban Bayramı paylaşmanın, dayanışmanın, sevginin ve kardeşliğin en güzel örneğini ortaya koymaktadır. Bayramlar, kardeşlik iklimini, dayanışma ruhunu milletçe yaşama, duygu birliğimizi en üst düzeyde tazeleme günleridir. İnanıyorum ki bu birlik, beraberlik ruhunu, daha da güçlendirerek geleceğe taşıyacak, daha güzel ve aydınlık yarınlara mutlaka ulaşacağız. Bizler aramızdaki sevgi ve dostluğu, dayanışma ve kaynaşmayı sürdürdüğümüz sürece toplumumuz bozulmadan dimdik ayakta kalacaktır.

Bu duygu ve düşüncelerle Ağın halkının, milletimizin ve İslam aleminin Kurban Bayramı'nı tebrik eder tüm insanlığa barış ve huzur getirmesini Allah'tan niyaz ederim.

— Ağın Kaymakamı Sayın Levent YETGİN,

02.10.2013 tarihinde Öğrendik ve Beyelması köylerine bir takım incelemelerde bulundu. Öğrendik köyüne gelişinde muhtar ve köylü tarafından karşılanan Kaymakam YETGİN, Köy muhtarı ve vatandaşlardan köyün sorunları hakkında bilgi aldı. Köy halkı

ile sohbetin ardından, köyün eksiklerinin yerinde inceleyen Kaymakam YETGİN burada yaptığı açıklamada, “Köyün giriş yolunun iyi olmaması nedeni ile, en kısa zamanda bu yolun yapılması için elimizden geleni yapacağız dedi, diğer eksiklerin ise 2014 programına alınarak yapılması için çalışmalarının sürdürüleceğini” belirtti.

Öğrendik köyündeki incelemelerin ardından Beyelması köyüne geçen Kaymakam Levent YETGİN, Köy muhtarı Harun AKBAY ve vatandaşlarla sohbetin ardından, köyün sorunları hakkında bilgi alarak köyden ayrıldı.

— Kaymakam Levent YETGİN Köy Gezilerine Devam Ediyor

Ağın Kaymakamı Levent YETGİN, beraberinde Jandarma Kıdemli Başçavuş. Abdurrahman ÖZCAN, Birlik Müdürü Dursun KARA ile 30.09.2013 tarihinde Yenipayam,

Bademli ve Pul Köylerinde incelemelerde bulundu. Köylerin eksiklerini yerinde inceleyen Kaymakam YETGİN, vatandaşlarla sohbet edip, köy muhtarlarından köy sorunları hakkında bilgi alarak, sorunları yerinde inceledi. Köy gezileri hakkında bir açıklama yapan Kaymakam YETGİN, “Yerinde tespit ettiğimiz eksiklerin, imkanlar ölçüsünde giderilmesi için planlamalarımızı, 2.Olağan Meclis Toplantımıza kadar tamamlayarak, 2014 yılı yatırım programını oluşturacağız” dedi.

— Ağın- Müderris Hüseyin Efendi Mahallesi’nden Gülten-Mehmet Sezer’in torunu, Funda - Ö.Murat Sezer’in biricik evlatları Mehmet Kerem, 17 Ekim 2013 tarihinde Malatya’da yaşamını yitirmiş ve aynı gün Malatya Şehir Mezarlığı’nda toprağa verilmiştir.

Merhum’a Tanrı’dan rahmet, tüm sevenlerine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

— Ağın- Bahadırlar Köyü’nden rahmetli Hanım kız-İbrahim Durgun’un oğlu, Halûk ve Hülya Durgun Çeleci’nin sevgili babaları, Müzeyyen Ümmügülsüm Durgun’un değerli

eşi Öğretmen Saim Durgun, 22 Ekim 2013 tarihinde İzmir 9 Eylül Hastanesi'nde yaşamını yitirmiş ve aynı gün Kemalpaşa'da toprağa verilmiştir.

Merhum'a Tanrı'dan rahmet, tüm sevenlerine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

— AğınŞenpınar(Vahşen)Mahallesinden merhum Kemal Gündoğdu'nun eşi, Fatma Demirkol'un annesi, Ahmet Demirkol'un kayınvalidesi, Nuray Akgöl, Gülay Bıyıklı'nın Annanesi Ayşe GÜNDOĞDU, 02.11.2013 tarihinde Ankara'da geçirmiş olduğu kalp krizi sonucu vefat etmiş, 03.11.2013 tarihinde Şenpınar (Vahşen) Mahallesinde köy mezarlığında toprağa verilmiştir.

Merhum'a Tanrı'dan rahmet, tüm sevenlerine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

— Ağın Müderris Hüseyin Efendi Mahallesinden Hepbe Ablagilin Sevinç ve Metin TÜZÜN'ün oğulları, Zülfü Kerem TÜZÜN ile Süheyla - Orhan GÖKDAŞ'ın kızları Pınar GÖKDAŞ, 21 EYLÜL 2013 günü Ankara Park Otel'inde yapılan nikah ve düğün merasimiyle dünya evine girmişlerdir.

Genç çiftlere ömürboyu mutluluklar dileriz.

— Yeni payam (Hastek) Köyünden İsmet Yalçın'ın , Akpınar (Andiri) Mahallesinden Vahdettin Karahan'ın torunu, Fahrettin Yalçın'ın oğlu Ufuk Atahan Yalçın, 30.08.2012 tarihinde Kara Harp Okulundan, Eylül 2012 tarihinde Polatlı Topcu Sınıf Okulundan mezun olup, Temmuz 2013 kurasıyla da Hakkari iline atanmıştır.

Genç Teymene muazzaf askerlik yaşamında başarılar dileriz.

BİRİMİZ-HEPİMİZ HEPİMİZ-BİRİMİZ

İÇİN.

AĞIN,

AĞIN'lı İÇİN...

BİZE YARDIM EDİN Kİ DERGİMİZ HEP ÇIKSIN...

268 Kilometrekarelik bir Yüzölçümüne,

17 Köy, 7 Mezra ve 9 Mahalleden oluşan AĞIN ve

Adrese Dayalı Kayıt Sistemine göre(2006) Ağında ikamet eden toplam 2781 kişi. AĞIN nüfusuna kayıtlı 10248 Kadın, 9625 Erkek toplam 19873 kişi için kuruldu bu dernek ve bu dergi 1967 yılından buyana binbir emek ve zahmetle sizin için çıkıyor, çıkarılıyor...

Biz inanıyoruz ki;

Memleketlerine olduğu kadar birbirlerine de kalpten bağlı olan AĞINLI'lar, kalabalık bir ailenin anlaşmış, kaynaşmış ve bölünmez bir bütün teşkil eden fertleri' dirler... Onlar kendi derneği olan **"AĞINKÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ"** ni ve kendi dergisi olan **"AĞIN DÜŞÜN ve SANAT DERGİSİ"** ni dün olduğu gibi, bugün de desteklemeye ve yaşatmaya devam edecek, aidat ve bağışlarını zamanında ödeyecek ilgililere desteğini sürdüreceklerdir...

Her şey için teşekkürler...

AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ

Yönetim ve Denetim Kurulu Başkanlığı

EVLENENLER (EYLÜL - EKİM 2013)

<u>MAHALLE- KÖY</u>	<u>ADI SOYADI</u>	<u>EVL. ADI SOYADI</u>	<u>EVL. YERİ</u>	<u>EVL. TARİHİ</u>
Saraycık Köyü	Gamze ALPER	Selim YEŞİLAY	Aksaray	12.08.2013
Beyelması Köyü	Soner KARADAĞ	Bilge Merve SAVAŞAN	Fatih	21.08.2013
Yedibağ Köyü	Emir ÇAKAR	Burcu ERDEM	Beşiktaş	24.08.2013
Samançay Köyü	Mehtap ÖZER	Serdal KARAKIŞ	Fatih	25.08.2013
Demirçarık Köyü	Rukiye METİN	Tahsin AKARSU	Sultangazi	25.08.2013
Beyelması Köyü	Mehmet Aykut ÜNAL	Hilal İLGİN	Elazığ	27.08.2013
Beyelması Köyü	Gökhan KARADAĞ	Fatma ŞAHİN	Güngören	29.08.2013
Dibekli Köyü	Ebru YILDIZ	Arda SEPİN	Kadıköy	29.08.2013
Kuzgeçe Mah.	Faik Eren KORKMAZ	Derya KUDU	Nallıhan	29.08.2013
Bademli Köyü	Şule EROL	Oytun GÜNAL	Beykoz	30.08.2013
Hacıyusuf Mah.	Pınar BİÇİCİ	Burak ÇETİNKAYA	Malatya	31.08.2013
Samançay Köyü	Burak BADEMLİ	Hayat ÇETİNKAYA	Bornova	31.08.2013
Kuzgeçe Mah.	Zeynep Ayça ERBAKAN	Ersin İNCEARAP	Çankaya	31.08.2013
Beyelması Köyü	Ayça OĞUZ	Önder KARAKADILAR	İzmit	31.08.2013
Bahadırlar Köyü	Ahmet KILIÇ	Sinem EMRE	Akyurt	01.09.2013
Balkayası Köyü	Emre ERGÜL	Derya KARAER	Zeytinburnu	01.09.2013
Altınayva Köyü	Semra BOZKURT	Murat GÖRBÜZ	Fatih	01.09.2013
Saraycık Köyü	Burak ÖZDİL	Elif ÜYKÜ	Yenimahalle	01.09.2013
Kaşpınar Köyü	Bedri FIRAT	Fatma DERENBİK	Bayındır	01.09.2013
Kuzgeçe Mah.	Necmi DELİKANLI	Muhlise ÖZER	Maden	05.09.2013
Bademli Köyü	Gökmen ÖZDEM	Gamze ÜNALAN	Gölbaşı-Ankara	06.09.2013
Şenpınar Mah.	Handan ÇELİK	Orhan KARABAKIR	Keban	07.09.2013
Uzungil Mah.	Görkem BİLGİN	Zeynep MUTLU	Keçiören	07.09.2013
Kaşpınar Köyü	Sema GÜLER	Umut ÇITAK	Keçiören	07.09.2013
Pul Köyü	Merve SEYHUN	Mustafa CENGİZ	Beykoz	07.09.2013
Samançay Köyü	Nuran KÖPRÜLÜ	Ömer KALEMCİ	Konak	07.09.2013
Samançay Köyü	Şeyma YALÇIN	Mustafa BÜLBÜL	Konak	08.09.2013
Balkayası Köyü	Semih ERCAN	Hanife GENÇ	Esenler	08.09.2013
Demirçarık Köyü	Ali KARAKULAKOĞLU	Lütfiye DEYKİTLİ	Sancaktepe	08.09.2013
Başpınar Mah.	Berkan ÖĞÜT	Banu SEYHAN	Atina/Yunanista	09.09.2013
Beyelması Köyü	Hüseyin Cihan YÜCEL	Aysel SÖNMEZ	Elazığ	09.09.2013
Beyelması Köyü	Atakan AKBAŞ	Zeynep GEDİK	Malatya	12.09.2013
Bademli Köyü	Yasin EKE	Müge TATGIN	Çankaya	14.09.2013
Dibekli Köyü	Olca Yeter GÜNDOĞDU	Umut Vahit AKBULUT	Üsküdar	15.09.2013

EVLENENLER (EYLÜL - EKİM 2013)

<u>MAHALLE- KÖY</u>	<u>ADI SOYADI</u>	<u>EVL. ADI SOYADI</u>	<u>EVL. YERİ</u>	<u>EVL. TARİHİ</u>
Başpınar Mah.	Engin AYTEKİN	İpar AKŞİT	Konak	15.09.2013
Başpınar Mah.	Fatma SELÇUK	Yasan BALLI	Seyhan	16.09.2013
Başpınar Mah.	Alper ALPASLAN	Berrak SAKA	Çankaya	16.09.2013
Beyelması Köyü	Ayşenur CUMURCU	Hayrullah ÖĞEDEY	Bingöl	17.09.2013
Kuzgeçe Mah.	Korkut ŞENSES	Arzu DÖNMEZ	Malatya	19.09.2013
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Zülfü Kerem TÖZÜN	Pınar GÖKTAŞ	Çankaya	21.09.2013
Altınayva Köyü	Ahmet DEMİREL	İnci TAŞDELEN	Esenler	22.09.2013
Öğrendik Köyü	Ecmel Hatice KARADAYI	Metin DEMİR	Küçükçekmece	22.09.2013
Yenipayam Köyü	Ali ÇETİN	Öznur UZUN	Balçova	22.09.2013
Akpınar Mah.	Büşra BALTACI	Hakan DÖNMEZ	İskenderun	26.09.2013
Dibekli Köyü	Ayhan Bilal SEZER	Tatsiana MINICH	Alanya	27.09.2013
Akpınar Mah.	Kübra GÜLİTER	Ahmet İhsan ALAÇAM	Sapanca	28.09.2013
Saraycık Köyü	Rüya KOÇER	Tolga ÇAKAN	Esenler	28.09.2013
Altınayva Köyü	Samet GÜLER	Merve BİÇEN	Fatih	29.09.2013
Yedibağ Köyü	Melek SEVİNÇ	Mehmet KÖROĞLU	Ataşehir	29.09.2013
Şenpınar Mah.	Gülsüm Gökçe ÖLMEZ	Umut MANCI	Şanlıurfa	30.09.2013
Saraycık Köyü	Hatice YALÇIN	Mehmet Hanifi PERTAV	Beylikdüzü	02.10.2013
Aşağıyabanlı Köyü	Cansu MURAT	Hakan AKGUNDUZ	Balçova	03.10.2013
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Yusuf ÖZER	Kübra UZUNOĞLU	Beylikdüzü	06.10.2013
Saraycık Köyü	Neşe YALÇIN	İbrahim KARABATAK	Maltepe	06.10.2013
Altınayva Köyü	Ahmet ERDOĞAN	Gamze YURTSEVEN	Fatih	06.10.2013
Şenpınar Mah.	Ahmet DİRİCAN	Esra KÜLAHÇIOĞLU	Şahinbey	08.10.2013
Tatarağası Mah.	Hatice DÖNÜK	Şamil ALABACAK	Malatya	09.10.2013
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Engin ERSOY	Seda KANTER	Elazığ	10.10.2013
Hacıyusuf Mah.	Dilan KOCA	Muharrem ŞENER	Etimesgut	12.10.2013
Öğrendik Köyü	Ayşe Betül KARADAYI	Murat AĞGÜRBÜZ	K.Maraş	18.10.2013
Dibekli Köyü	Seda SEZER	Sedat ŞAHİN	Konyaaltı	18.10.2013
Yenipayam Köyü	Mustafa TEKİN	Süheyla GEREME	Gazimir	19.10.2013
Öğrendik Köyü	Hatice POLAT	Burak ÖZPOLAT	Malatya	21.10.2013
Dibekli Köyü	Fatih KILIÇ	Tuğba HALVACI	Bayrampaşa	22.10.2013
Samançay Köyü	Güven ERTÜRK	Özlem GÜLDAĞI	Elazığ	24.10.2013
Demirçarık Köyü	Melih ÖZTÜRK	Büşra ALTINTAŞ	Kartal	27.10.2013
Samançay Köyü	Korkut SERTTAŞ	Gamze UYSAL	Üsküdar	30.10.2013

DOĞUMLAR (TEMMUZ - AĞUSTOS 2013)

MAHALLE- KÖY	COCUĞUN ADI SOYADI	BABA ADI	DOĞUM YERİ	DOĞUM TARİHİ
Pul Köyü	Hasan Galip KAYA	Ahmet	Muratpaşa	20.07.2013
Saraycık Köyü	Ömer Berken AĞGEDİK	Ahmet Güray	Malatya	24.07.2013
Altınayva Köyü	Esmâ Tuba KAYAR	İsmail	Uşak	27.08.2013
Hacıyusuf Mah.	Hüseyin Melih SAKALLI	Fatih Mehmet	Bağcılar	30.08.2013
Aşağıyabanlı Köyü	Yağız TÜRKER	Mustafa	Konak	31.08.2013
Uzungil Mah.	Beril NİKSARLI	Mehmet Murat	Malatya	04.09.2013
Modanlı Köyü	Aslı YAKAR	İbrahim	Yıldırım	04.09.2013
Hacıyusuf Mah.	Enes Fatih KOCA	Fahri Taner	Erzincan	05.09.2013
Balkayası Köyü	Duru ERDEM	Emin	Konak	06.09.2013
Kuzgeçe Mah.	Emir KALKAN	Deniz	Bağlar	06.09.2013
Hacıyusuf Mah.	Kayra BAYKUT	Volkan	Çankaya	07.09.2013
Uzungil Mah.	Emir Enes KOÇER	Serdar	Burdur	08.09.2013
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Duru APAK	Aykut	Çankaya	12.09.2013
Saraycık Köyü	Hira Gül İKİNCİ	Ali Rıza	Bağcılar	17.09.2013
Balkayası Köyü	Ayşegül ERDEM	Ali	Küçükçemce	19.09.2013
Hacıyusuf Mah.	Ateş BAYTAŞ	İlker	Bahçelievler	20.09.2013
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Bahadır BİTGEN	Bülent	Kadıköy	21.09.2013
Pul Köyü	Yusuf Emir YALÇIN	Yasin	Altındağ	22.09.2013
Akpınar Mah.	Beril AYDOĞDU	Semih	Afyonkarahisar	23.09.2013
Bahadırlar Köyü	İbrahim POLAT	Yunus Emre	Elazığ	23.09.2013
Balkayası Köyü	Elif ERDEM	Gökhan	Esenler	25.09.2013
Uzungil Mah.	Belinay Tuana GÜLER	Ahmet	Esenler	25.09.2013
Pul Köyü	Elif Kimya YILMAZ	Hüseyin	Bağcılar	25.09.2013
Aşağıyabanlı Köyü	Doruk GENÇER	Hasan	Torbalı	27.09.2013
Altınayva Köyü	Zeynep BOZKURT	Mehmet Tahir	Bakırköy	27.09.2013
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Berkay ÖZ	Kürşat	Küçükçekmece	30.09.2013
Kuzgeçe Mah.	Nida Yağmur DELİKANLI	Tugay	Biga	01.10.2013
Şenpınar Mah.	Doruk Çınar TAŞBAŞI	Cihan	Konak	08.10.2013
Saraycık Köyü	Ömer Melih AĞGEDİK	Özer	Elazığ	13.10.2013
Beyelması Köyü	Miray ÜNAL	Serkan	İzmit	18.10.2013
Altınayva Köyü	Musab Tuğra YILMAZ	Mehmet Fatih	Malatya	21.10.2013
Pul Köyü	Feridun Çınar KILINÇ	Ali Osman	Çankaya	22.10.2013
Balkayası Köyü	Mehmet Çınar BİLGİN	Serkan	Bahçelievler	24.10.2013
Öğrendik Köyü	Emir TEKİN	Mustafa	Karabağlar	24.10.2013
Altınayva Köyü	Zeynep ERDOĞAN	Furkan	Kadıköy	25.10.2013
Yedibağ Köyü	Yağmur KAYIŞSAHİN	Recep	Elazığ	30.10.2013

ÖLÜMLER (TEMMUZ - AĞUSTOS 2013)

MAHALLE -KÖY	ADI SOYADI	DOĞUM TARİHİ	ÖLÜM YERİ	ÖLÜM TARİHİ
Dibekli Köyü	Muharrem YILMAZ	23.05.1945	Ataşehir	24.08.2013
Beyelması Köyü	Ahmet Zeki YÜCEL	10.03.1932	Ağın	04.09.2013
Bahadırlar Köyü	Sevim TORGUT	27.02.1954	Akdeniz	06.09.2013
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Nebahat SERTTAŞ	01.11.1934	Çankaya	09.09.2013
Hacıyusuf Mah.	Nezaket UZUNOĞLU	01.07.1935	Bahçelievler	10.09.2013
Saraycık Köyü	Naciye ASLAN	15.03.1949	Yüreğir	11.09.2013
Saraycık Köyü	Havva TAŞKIN	30.11.1953	Elazığ	13.09.2013
Demirçarık Köyü	Fazlı UZUNOĞLU	11.04.1931	Malatya	17.09.2013
Şenpınar Mah.	Halil GÜLER	02.01.1934	Malatya	25.09.2013
Hacıyusuf Mah.	Ahmet Turan PARLARKILIÇ	17.02.1947	Ağın	30.09.2013
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Ahmet Turgay NERKİZ	15.01.1950	Beylikdüzü	01.10.2013
Şenpınar Mah.	Uygar YILDIZ	27.07.2013	Odunpazarı	02.10.2013
Bademli Köyü	İpek YILMAZ	14.02.1940	Yenimahalle	04.10.2013
Dibekli Köyü	Ayşe BALCI	02.03.1932	Malatya	04.10.2013
Saraycık Köyü	Nureddin ŞAHİN	15.02.1927	Ağın	06.10.2013
Bademli Köyü	Muhittin KARATEPE	19.01.1927	Zeytinburnu	10.10.2013
Uzungil Mah.	Sadi BİLGİN	18.03.1940	Altındağ	11.10.2013
Bahadırlar Köyü	Cavide TORGUT	15.07.1926	Malatya	12.10.2013
Uzungil Mah.	Saadettin KOÇER	05.08.1922	Konak	14.10.2013
Beyelması Köyü	Dudu ATALAY	01.03.1925	Çankaya	16.10.2013
Akpınar Mah.	Mehmet Kerem SEZER	22.02.2012	Malatya	17.10.2013

Büyük Acınızı Paylaşıyor,
Başsağlığı Diliyoruz.

Bütün nefsler ölümü tadıcıdır. Sonra Bize döndürüleceksiniz. Ankebût Suresi Âyet - 57

نُوعِ جُرَّتِ أَنْ يَلِدَ مَثَبُومًا أَقْوَى إِذْ سَفَنَ لَكَ

Ağın Kaymakamı Sayın Levent YETGİN 26.09.2013 tarihinde Ağın Köprüsünde incelemelerde bulunarak yetkililerden köprü çalışmaları hakkında bilgi aldı. Köprü yapımı ile ilgili olarak çalışanların ve yetkili firmanın sorunları hakkında bilgi alan Sayın YETGİN, yaptığı incelemeler ile ilgili bir açıklamada bulundu. “Ağın Köprüsünde çalışmaların şu an itibari ile sorunsuz bir şekilde devam ettiği, muhtemelen köprünün yetkili personelin verdiği bilgiler dahilinde bir aksilik olmazsa 2014 Haziran ayında bitirilmesinin beklendiğini” söyledi.

Köprü Çalışmalarının Son hali...

Eğitim Burs Hesap Numaralarımız...

T.C.Ziraat Bankası Ankara Yukarıyancı Şubesi
Hesap No: 39775168-5005
İban No: TR53 0001 0008 3239 7751 6850 05

T.C. Ziraat Bankası Ağın Şubesi
Hesap No: 39775168-5004
İban No: TR72 0001 0005 4019 7751 6850 01

Bağışlarınızı bekliyoruz.